

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 13 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 30. april 2026

– Mannofæremennene er iferd med å bli det de frykter: feminine

Kommentar s. 3

HAGTVET VS. CLEMET

Hva har gått galt i akademien?

Kultur s. 18–19

UNIVERSITAS I KINA:

Claire (22) sjonglerer 15-timersdager og flere praktikantstillinger samtidig

Utenriks s. 16–17

TRE AV FIRE ER FRA TEATERHØGSKOLEN:

– Vi ved Kristiania må skape andre muligheter

Nyhet s. 8–9

KAMPEN OM SCHULTZ' GATE

Etter 100 år med uavhengighet, trapper «husittene» opp kampen mot SiO

– Vi har studentviljen i ryggen

Nyhet s. 4–5

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøl Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegrer: **Lia Askew**

Uttegrer: **Nora Hognes Berg**

Uttegrer: **Thea Ugland Engen**

Uttegrer: **Emilie Sveinsson**

Uttegrer: **Fabian Lenschow**

Uttegrer: **Emil Kvebæk Øvretveit**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Emil Kvebæk Øvretveit**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Ned med despotiet!

Idun Kjøl Wiig,
Ansvarlig redaktør

Opp igjennom historien har higen etter selvstendighet og selvbestemmelse vært dominerende i studentkulturen. 68-erne gjorde opprør mot det konforme, og ville ha en større påvirkningskraft på eget liv. Senest i fjor så verden et skred av såkalte «Gen z-revolusjoner» i mange land, hvor unge krevde økt politisk innflytelse. Opprør og uavhengighetstrang er en avgjørende del av studentidentiteten. Derfor er det fullstendig hårreisende at SiO nekter studenter å leve etter nettopp dette.

Studenthuset i Schultz' gate har eksistert i over 100 år (lengre enn SiO), og har et uvurderlig særpreg det er manko på i resten av byen. Beboerne kaller seg husitter, de har et internt demokrati og et stort sosialt miljø. Huset ble gitt gratis til SiO fra Kunnskapsdepartementet (KD) i 2008 med premisset om at huset skal ha selvbestemmelsesrett. I fjor opphevet

SiO og KD selvråderetten, uten å informere husittene om dette.

Nå ønsker beboerne selv å overta huset og eie det gjennom en stiftelse. De har fått bred støtte i Velferdstinget, som nå legger press på SiO. Hvordan reagerer direktør Andreas Eskelund? Med et skuldertrekk og en nedlatende tone.

Nøkkelen til Schultz' gate bør ligge hos dem som faktisk bor der

«Styret i SiO har konkludert at SiO er best egnet til å eie og forvalte bygget over tid», sier Eskelund til Universitas denne uka. Det vil si at samskipnaden selv har bestemt at de selv er best egnet, uten å inkludere de som faktisk har driftet huset i over hundre år. Har han glemt at det allerede finnes flere eksempler på selvdrevne studentehus, som rapporterer om langt bedre trivsel enn SiOs

egne? Blindern Studenthjem, som er drevet av en egen stiftelse, er et godt eksempel på at Eskelund og co. ikke trenger å ha en finger med i alt som skjer i vår studentby.

Vi står midt i en ensomhetspandemi blant studenter. En undersøkelse fra 2025 viser at hele én av sju studenter opplever ulik grad av ensomhet. Initiativer som nettopp

Schultz' gate er tiltak som gir et , som inviterer til et sårt trengt fellesskap. En samlet studentbevegelse vil redde Studentehuset Schultz' gate fra en skjebne som et SiOfisert, sjelløst og grått studenthus. Eskelund

bør kjenne sin besøkelsestid, og slutte å oppføre seg som en despot med mål om å strømlinjeforme studentbyen vår.

Oslo trenger mindre formynderi og mer tillit. Nøkkelen til Schultz' gate bør ligge hos dem som faktisk bor der.

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

Avskjed med giganter

Tirsdag meddelte tidens største norske rapgruppe at de kaster inn håndkleet. Karpe (tidligere Karpe Diem) fortalte nemlig at de skal legge opp. Hyllesten rant inn fra blant annet statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) som sa at han var stor fan av gruppen. Omtrent ett år etter hitalbumet og gjennombruddet *Fire Vegger* intervjuet Universitas Magdi Ytreeide Abdelmaguid. I dette intervjuet snakket Magdi om utdannelsen hans i Midtøsten- og Nordafrikastudier, samt hans ferdigheter i Scrabble. Magdi hevdet også i dette intervjuet at om Jessica Alba hadde bydd seg frem, ville han sagt blankt nei. Kanskje større flex enn ti ganger utsolgt Oslo Spektrum i 2022.

Universitas; 28.10.2009

Legendemøte på Blindern

Etter 28 år med Karpe, er én sak denne uken om Universitas sine møter med rapgruppen for lite. I 2004 inntok nemlig hip hop Blindern! Sammen med blant annet UiOs egen sosiologiinfluenser Magne Flemmen, aka Definite, skulle de ha avskjedskonsert med hiphop-radioprogrammet Yo!McT!. I denne saken snakker tidligere nevnte Magdi og Flemmen om hvordan hiphop har blitt et middelklassefenomen. Flemmen illustrerer dette godt ved å hevde at «Jeg kjenner ikke til noen regler innen hip hop som sier at en ikke kan studere».

Universitas; 18.08.2004

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plakattens regler for god pressesjikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Mannen er den nye kvinnen

Mens mannosfæremennene buktaler et kvinnesyn fra middelalderen, har de installert internett i kroppen og er i ferd med å bli det de frykter: feminine.

Manosfæren

Åsne Skeie,
journalist hos Universitas

Hva er en mann? Det motsatte av en kvinne, skal vi tro mannosfæren. Kvinnen ser seg i speilet og drømmer om barn. Menn spiser kreatinpulver og investerer i *bitcoin*. Forskjellene mellom kjønnene er både naturlige og normgivende, lyder logikken. Ironien ligger i at selv om mannosfæremennene hevder å være interesserte i hva det vil si å være mann, bruker de uforholdsmessig mye tid på å snakke om kvinner og hva vi «egentlig» ønsker oss, nemlig en selvbergende alfahann med muskler fra antikkens Hellas. Det er dette idealet menn skal tilpasse seg, og noe paradoksalt har skjedd: Mannosfæremannen anno 2026 har gjenoppstått fra en mørk avkrok av internett og er i ferd med å bli den nye kvinnen.

Den misogyne ideologien underlegger nå mannen, det antatt overlegne og sterke kjønn, de samme kroppslige og utseendemessige idealene kvinner lenge har møtt.

Det er ikke lenger nok å adlyde kultidolet Jordan Petersons onkelaktige råd om å rydde opp på rommet sitt og være sin egen sjef for å bli en «ekte mann». En bølge av unge menn er blitt disipler av mannosfærens nye posterboy, *Clavicular*, en 20-årig internettfigur som går til ekstremene for å optimalisere utseendet mest mulig gjen-

nom såkalt *looksmaxxing*.

Fenomenet, som her til lands er frontet av tiktokeren Ravn Østhagen (19), har fått sensasjonell omtale. Og jovisst er det rystende at unge menn deformerer ansiktets knokler med hammer og knyttneve for få skarpere kinnbein, men er det egentlig noe

nytt? For kjære kulturalarmister: Velkommen til virkeligheten.

Kvinnelige påvirkere har nemlig postet «my 5 A.M. morning routine» og videoer om hvordan man kan slanke seg til (et for de fleste genetisk umulig) mellomrom mellom lårene siden 2011, uten at det er blitt et begrepsliggjort som et ekstremt kulturfenomen av den grunn. Parallellene til mannosfæremennenes regimer er tydelige: Det er militærdisiplin over treningsrutinene. Hudpleien har uendelige trinn. Forstyrrende relasjoner finnes ikke, for hva er vel omsorg mot kroppens kapital.

2000-tallets *heroin chic* Kate Moss' utsagn «nothing tastes as good as skinny feels» realiseres nå i *Claviculars* avståenhet fra å bruke belte i frykten for at midjen skal se bredere ut enn den er. Nå er det mannen som skal filme seg selv for kvinnens og markedets blick. Dagens man-

nosfæren er et uttrykk for menn som panisk leter etter *mannen*, og er derfor like mye et kjønnspolitisk fenomen som et symptom på et feilslått økonomisk system.

Som et resultat av århundrer med kvinnekamp har kvinner, i motsetning til menn, et vell av feministiske foregangskvinner som forteller oss at vi er noe annet enn objektifiserte kjønnsroller. Men i stedet for å tilby menn det samme og minimere kjønnets betydning, forsterker vi den ved å grave oss dypere fast i undertrykkelsens algoritmer på internett.

I mangelen på retningsgivende holdpunkter i dagens omskiftelige virkelighet, er det kanskje ikke så rart at noen lar seg lokke av fascistiske fantasier om fortidens maskulinitet.

Mannosfæren er et uttrykk for menn som panisk leter etter *mannen*, og er derfor like mye et kjønnspolitisk fenomen som et symptom på et feilslått økonomisk system.

Som et resultat av århundrer med kvinnekamp har kvinner, i motsetning til menn, et vell av feministiske foregangskvinner som forteller oss at vi er noe annet enn objektifiserte kjønnsroller. Men i stedet for å tilby menn det samme og minimere kjønnets betydning, forsterker vi den ved å grave oss dypere fast i undertrykkelsens algoritmer på internett.

nosfære dyrker med andre ord klassiske, feminine paradigmer, bare med ekstremt maskulint fortegn.

Forskjellen er imidlertid at der de uskyldige produktivitetsjentene på Youtube kamuflerer rovdriften av kroppen som «feminint velvære», sier mannosfæren rett ut

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Slakter studentplanen for Oslo

Før valget i 2023 gikk byrådsleder Eirik Lae Solberg (H) ut og lovet 10.000 nye studentboliger i Oslo. Tre år senere er han langt fra mål. Antall nye studentboliger ligger i dag på 1305, melder Aftenposten. I fjor vedtok bystyret at byrådet måtte lage en konkret plan for hvordan de skulle få holdt løftet sitt. I april i år la byrådet fram en studentplan fram mot 2035, men der står ikke målet om de 10.000 nye boligene noe sted.

– Det er på ingen som ingen helst måte en konkret plan, sier Omar Samy Gamal fra Sosialistisk Venstreparti (SV)

under spørretimen i bystyret onsdag denne uka. Han kaller planen «en suppe av løse formuleringer».

– Det er ikke bare flaut. Det er alvorlig at byrådet bryter et klinkende klart bystyrevedtak.

Til det svarer byrådslederen at det ikke er mulig å bygge så mange boliger i løpet av en fire-årsperiode, men at målet fortsatt står fast.

Bare ikke i studentplanen, da.

ALA

Studentene ønsker selvbes

VT har vedtatt at SiO må overføre Studenterhuset i Schultz' gate til en egen stiftelse. Uaktuelt, ifølge SiO.

Studentkamp

Tekst Hanna Solbjør Folstad
Foto Adrian Heggem Misfjord

På Majorstua ligger et studenthus som ikke ligner på de fleste andre. Studenterhuset i Schultz' gate er et av Oslos eldste studenterhus. Beboerne kaller seg for «husitter», og hjemmet for «Hus».

– Studenterhuset er som et mini-mini-Trondheim hvor folk er hyperaktive og skikkelig engasjerte. Eller kanskje som en folkehøgskole, sier veteran på Hus Johannes Kaabye Hellstenius (23).

– Kan ikke stole på SiO som aktør

Studenterhuset er dugnadsdrevet, demokratisk styrt og beboerne har hatt selvbestemmelse siden opprettelsen i 1919. I april i fjor fjernet Kunnskapsdepartementet og SiO et vedlegg i den originale overdragelsesavtalen fra 2008 som sikret husets selvstyre, uten å informere beboerne.

– Vi er forbanna på SiO for at de vil ta fra oss våre ansatte, vårt

Vi har studentviljen i ryggen

Oda Husby (21), overinspektør på Studenterhuset

selvstyre og den over 100 år lange kulturen vi har her, sa husitt Matilde Angeltveit (25) til Universitas den gang.

– I avtalen var det presisert at et av vilkårene for at SiO skulle ta over driften av huset, var at de kunne sikre at de historiske linje-

MOTSTAND: Beboerne kjemper for at tradisjonene på Hus skal overleve.

ne ble ivaretatt. Det innebærer at studentene fikk beholde sin medbestemmelse og demokratiske tradisjoner, forteller Oda Husby (21) som er overinspektør i Studenterhuset.

– Når de stryker det vedlegget, fjerner de alle rettighetene våre uten at vi informeres i det hele tatt. Etter det har vi slitt med grunnleggende tillitsproblemer.

I mars hadde styret i SiO et møte der de vedtok at de ikke er villige til å gi fra seg huset. Dette kom brått på beboerne i Schultz' gate.

– Vi visste ikke at styremøtet hadde funnet sted, forteller Husby.

Nå krever Studenterhuset at boligen skal overføres fra SiO til en egen stiftelse.

– Vi kan ikke stole på SiO som

aktør. Såpass har de vist oss. Hvis SiO ikke klarer å drifte bygget i henhold til tradisjon og historiske linjer, vil det kunne forsvares at man overdrar det til en stiftelse, understreker Husby.

En vaskemaskin på 70 studenter

Husby forteller at de ikke opplever at SiO har tid, kapasitet eller vilje til å møte Studenterhuset i det daglige.

– Det er overtramp på overtramp. Den uviljen mot SiO som eksisterer på huset nå, tror jeg nesten ikke man finner maken til noe annet sted.

Studenterhuset har blant annet slitt med møllproblemer, men blir nektet å ta kontakt med skadedyrkontroll på egen hånd.

– Når man bor på et hus hvor folk har lyst til å ordne så mye som mulig selv for å kjenne tilhørighet, blir det kjempeutfordrende, sier Husby.

– Vi har også forsøkt å plante bringebærbusker. Da la SiO plen overalt. Og vi har skrudd inn masse egne lamper som de nå har tatt ned og byttet ut med LED-lys, fortsetter Husby.

Hellstenius opplever at beboerne ikke blir tatt like seriøst fordi de er studenter. På et tidspunkt hadde Studenterhuset én vaskemaskin på 70 beboere.

– Vi var så lei og så sure at det var en student som tok med en egen vaskemaskin ned i kjelleren. Så nå har vi to, forteller Hellstenius.

OPPRØR: I mai 2025 skrev Universitas om husittenes uavhengighetskamp.

Et levende studentdemokrati

Forrige uke tok Studenterhuset saken til Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), som er et studentpolitisk organ med ansvar for all velferdspolitik for studentene i fylkene.

– Det har vært utrolig lite gehør i SiO. Derfor har vi sett oss nødt til å benytte oss av demokratiske kanaler, forteller Husby.

Studenterhusets tidslinje:

1919:

Studenterhuset i Schultz' gate opprettes av Norges første kvinnelige professor, Kristine Bonnevie. Indre selvstyre på Studenterhjemmet blir vedtatt.

2008:

SiO får boligen gratis av Kunnskapsdepartementet.

Mars 2025:

SiO og Kunnskapsdepartementet fjerner vedlegg fire i avtalen fra 2008 som sikrer selvstyre og betaling til studentarbeiderne på huset.

Bæsja på osloskulptur i protest

Søndag formiddag gikk en person utkledd som Helge Husby, administrerende direktør i den britiske produsenten Chemring Nobel, inn i isbreskulpturen She Lies i Oslofjorden og gjorde fra seg på den. Aktivisten er en del av et internasjonalt nettverk som kaller seg selv «Knus krigsmaskinen!». De har blant annet stått for husokkupasjonen i Avgrunnsdalen

i Hurummarka, hvor Chemring Nobels planlagte sprengstoffabrikk skal ligge. Nettverket arbeider mot det de kaller en pågående militarisering av Norge, Nato og verden.

Universitas kan bekrefte at aksjonen i Oslofjorden fant sted. Vi har dessverre fått tilsendt bilder.

ALA

Rekordmange økonomispirer

150.000 har søkt opptak til universiteter og høyskoler gjennom Samordna opptak i år, kunne Kunnskapsdepartementet melde sist uke. Over 28.000 har økonomisk-administrative fag på første plass. Det er det høyeste tallet noensinne og en vekst på åtte prosent fra i fjor. Antall søkere til Handelshøgskolen BI og Kristiania er ikke med.

Universitetet i Oslo (UiO) setter rekord i antall førstegangssøkere. Den nye bachelorgraden økonomi og finans har hele 19,4 førstegangssøkere per studie plass, og ligger dermed på andreplass over universitetets mest populære studieprogrammer.

Godt at de fattige også får muligheten til å bli rike.

ALA

stemmelse. SiO nekter

Leder i VT Elisabeth Evelyn Gjedrem (26) opplevde møtet mellom SiO og studentehuset som ekstraordinært.

– Jeg ble helt sjokkert da jeg så hvor mange representanter fra Schultz som hadde stilt opp på møtet. Jeg har aldri sett noe lignende i min studentpolitiske kar-

riere, forteller Gjedrem. På møtet ble det vedtatt at Studentehuset skal gis fra SiO til en stiftelse på samme betingelser som SiO fikk det i 2008, altså gratis. Vedtaket er likevel ikke bindende for SiO.

Jeg har aldri sett noe lignende i min studentpolitiske karriere

– I praksis vil dette si at VT må jobbe for at Studentehuset skal bli en egen stiftelse og vi vil oppfordre Samskipnaden til å følge denne resolusjonen, forklarer Gjedrem.

riere, forteller Gjedrem.

– Vi har veldig stor respekt for VTs rolle og for engasjementet som de uttrykker på vegne av studentene. Samtidig må SiO-styret fatte beslutninger innenfor lovverket og samskipnadens ansvar som eier og utleier, svarer han.

representeres gjennom VT. Hvis SiO skal kunne forsvare at de er studentdrevet, så er dette noe de må ta seriøst.

Uaktuelt å overføre eierskapet
Administrerende direktør i SiO Andreas Eskelund forteller at det ikke er aktuelt å overføre

eierskapet fra SiO til en stiftelse.

– Styret har konkludert med at SiO er best egnet til å eie og forvalte bygget over tid. Det handler om ansvaret som følger med det å eie og drifte studentboliger, sier Eskelund.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

Han påpeker samtidig at det er enkelte områder hvor det er naturlig at SiO har ansvar som gårdseier og utleier, for eksempel skadedyrbekjempelse.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

– Det er et klart mål å ivareta kulturen, historien og det særpreget Schultz gate har. Vi tenker at dette handler om å finne gode og bærekraftige løsninger i fellesskap, avslutter han.

Når det gjelder samarbeidet mellom husittene og SiO, har det ifølge Eskelund blitt bedre etter inngåelsen av samarbeidsavtalen i august.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

Han påpeker samtidig at det er enkelte områder hvor det er naturlig at SiO har ansvar som gårdseier og utleier, for eksempel skadedyrbekjempelse.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

– Vi ser at det i enkelte tilfeller tidligere har blitt gjennomført arbeider som ikke har vært optimale. Dette er erfaringer vi tar med oss videre.

– Hvorfor tror du det er viktig for SiO å beholde Studentehuset?

– Vi er jo den studentboligen i SiO med best trivsel.

Husby påpeker også at det kan handle om at SiO ikke ønsker å miste studentboliger.

– Det er stort sett rent forretningsmessige argumenter. De synes det er stas å kunne si at de ønsker å ta vare på kulturen. Men slik jeg ser det, så er det nok mest stress og styr for dem.

Husby forteller at Studentehuset aktivt jobber med å etablere en stiftelse, som blant annet vil bestå av tidligere overinspektører. Universitetet i Oslo, OsloMet og VT har vedtatt at de vil stille med en representant hver inn i stiftelsens styre.

– Det vil være en stor fordel å ha mennesker som har en genuin kjærlighet og respekt for måten huset drives på. Det er jo et av de eneste demokratiske drevne studentehusene, og det mener jeg det er kjempeviktig å hegne om.

Hun understreker at det er flere andre studentboliger som driftes selvstendig, blant annet Pikehjemmet på St. Hanshaugen som også ble grunnlagt av Bonnevie.

– Det er egentlig en fordel at

det driftes studentboliger utenfor SiO også. Vi passer bare ikke inn i SiOs portefølje.

Et samlingspunkt for studenter
Hus-veteranen Hellstenius mener at et selvstendig studenthus vil forbedre kulturtilbudet og gjøre Hus til et enda tydeligere samlingspunkt for studenter.

– Jeg tror nok Studentehuset kan ha en lik rolle som Chateau Neuf. Ikke i størrelse, men med tanke på tilbud for og kontakt med studenter.

– Oslo er en stor by i forhold til mange andre studentbyer. Det gjør at det er enda viktigere med institusjoner og steder som kan samle studentene, påpeker han.

Hellstenius håper også på et studentliv med færre hverdagsproblemer.

– Jeg håper jo også at det blir enklere for en student som meg å kunne gjøre de vanlige tingene som å vaske klær og lage mat og ... Jeg vet ikke ... Jobbe litt i hagen, kanskje.

universitas@universitas.no

UNIKT: Studentene i Schultz' gate har et eget rave-rom hvor de også brygger øl.

HÅPEFULL: Beboer Johannes Kaabye Hellstenius (23) håper på en enklere hverdag.

LAGRINGSPLASS: Det lagres både madrasser og skilt.

August 2025:

SiO og studentehjemmet signerer en avtale som går ut på å sikre godt samarbeid og ivareta kulturen på Hus. Gjennom avtalen er de forpliktet til å møtes til samarbeidsmøter hver måned.

Mars 2026:

SiO holder et styremøte hvor de vedtar at SiO ikke er villige til å gi opp Studentehuset, uten å informere beboerne om det på forhånd.

April 2026:

VT vedtar at SiO skal overlate Studentehuset til en egen stiftelse hvor VT skal stille med et eksternt styremedlem.

Streiker for økt lønn og raskere sykelønn

Flere tusen ansatte i reiselivsnæringen streiker for lønn og sykepenger. Abdel Hasan (25) skulle ønske at flere var fagorganiserte.

Streik

Tekst Torkil Eldegard Heie

Søndag 19. april ble det streik i reiselivsnæringen da fagforeningene Fellesforbundet og Parat brøt lønnsforhandlingene. Konflikten i årets lønnsoppgjør handler om sykepenger og lønn.

Abdel Hasan (25) jobber på Thon Hotell Linne og har streiket siden 20. april.

– Alle fagorganiserte på hotellet er i streik. Det er en påkjenning for hotellet, men det er fortsatt i drift, forteller Hasan.

– Kjernen i konflikten er lønn. Lønnen er allerede dårlig og ansatte er utsatt for inflasjon og prisvekst. Det er et ønske om å kunne komme nærmere industriarbeid-

STREIK: Fellesforbundets medlemmer streiker utenfor Grand Hotel.

legaene i reiselivsnæringen, hvor lønnen ligger på 200-250 kroner i timen.

Hvorfor streikes det?

Forskuttering av sykepenger er sentralt i streiken. Forskuttering

tene mener at treg saksbehandlingstid hos NAV er et problem for å få utbetalt sykepenger fort nok. Det er Hasan enig i.

– NAV-systemet fungerer ikke som det skal. Det tar lang tid å få utbetalt sykepenger. Folk med lav lønn har ikke råd til å vente.

Noen bedrifter velger å forskuttere sine ansatte. NHO Reiseliv vil ikke at dette skal bli en fast regel. De er bekymret for at små bedrifter ikke vil ha penger og kapasitet til å forskuttere.

Få fagorganiserte i reiselivsnæringen

Det er rundt 20 fagorganiserte på hotellet. Alle er med i Fellesforbundet. Hasan har vært fagorganisert siden han begynte å jobbe på hotellet i 2022.

– Jeg vet ikke hvor mange prosent av de ansatte som er med i en fagforening, men det er nok til at hotellet er regnet som fagorganisert. Selv fagorganiserte jeg meg tidlig siden medlemskapet har stor verdi i mine øyne.

Annenhvert år fremforhandles tariffavtaler som bestemmer arbeidsvilkår. Lønn forhandles årlig. Som regel må ti prosent av ansatte på en arbeidsplass være fagorganiserte for at avtalene skal gjelde.

Hasan startet i full jobb som bookingkonsulent i 2025, men studerer fortsatt på deltid. Han jobber sammen med ti andre studenter, hvorav halvparten er fagorganiserte.

– Studenter er ofte ekstrahjelper og deltidsansatte og blir oftere utnyttet og utsatt på grunn av

dette.

I reiselivsnæringen er fagorganiseringen på 17 prosent. Hasan tror dette er fordi mange ikke skjønner verdien av medlemskapet.

– Jeg har mange kollegaer med utenlandsk bakgrunn som ikke er

Derfor streiker de

- + Reiselivsnæringen består av bransjer som leverer tjenester som overnatting, servering, aktiviteter, formidling, transport m.m.
- + Fagforeningene på arbeidstakersiden er Fellesforbundet og Parat, som har brutt forhandlingene med NHO Reiseliv grunnet uenigheter om forskuttering av sykepenger.
- + Dagens ordning for sykepenger er at bedriften betaler i 16 dager. Etter dette må ansatte søke NAV om videre utbetalinger av sykepenger.
- + Fagforeningene krever at bedriftene hever lønnsnivået og forskutterer sykelønn for at deres medlemmer skal være økonomisk trygge.
- + NHO mener det er urimelig å kreve at alle bedrifter forskutterer sykelønn ettersom den økonomiske belastningen på små bedrifter vil bli for stor.

Kilder: Regjeringen.no, Fellesforbundet.no, Parat.no, nho.no

bruke streik som forhandlingsmiddel, og skulle absolutt ønske at

Studenter er ofte ekstrahjelper og deltidsansatte, og blir oftere utnyttet og utsatt på grunn av dette

Abdel Hasan (25), bookingkonsulent på Thon Hotell Linne

dernes lønnsnivå.

Etter årets industrioppgjør tjener industriarbeidere i Fellesforbundet noen prosent mer enn kol-

vil si at bedrifter betaler sykepenger til sine ansatte som senere refunderes av NAV.

Både fagforeningene og bedrif-

FAGORGANISERING: Abdel Hasan (25) har jobbet på Thon Hotel Linne siden 2022.

NAV-systemet fungerer ikke som det skal. Det tar lang tid å få utbetalt sykepenger

Abdel Hasan (25), bookingkonsulent på Thon Hotell Linne

kjent med hva fagforeninger går ut på. Flere har meldt seg ut av Fellesforbundet fordi de ikke føler seg hørt eller sett.

Kjenner seg ikke igjen

Bettina Thorvik, kommunikasjonssjef i Fellesforbundet, svarer på e-post at fagforeningen ikke kjenner seg igjen i dette.

«De siste ukene har rundt 3000 nye medlemmer meldt seg inn i Fellesforbundet. Veldig, veldig mange av dem i hotell- og restaurantnæringa. Mange av dem har minoritetsbakgrunn».

«Det vil jo alltid være noen som melder seg ut. Det skjer jo regelmessig i en organisasjon som har mer enn 180.000 medlemmer».

Håper på snarlig løsning

Hasan synes det er viktig at streikeretten brukes.

– Jeg er glad for at man kan

flere var organiserte. Selv opplever jeg at det er viktig å være fagorganisert for å bli hørt og få forhandlingsmakt.

Han håper streiken ikke går hardt utover kollegaene.

– Det skal sies at jeg synes det er litt kjipt at de som er igjen på jobb må slite ekstra. Jeg vil at folk skal være på jobb og at det skal gå bra med arbeidsplassen, forteller han og understreker at han håper at konflikten ikke blir langvarig.

Hverken Parat, NHO, NAV, eller Thon Hotel Linne har svart på Universitas' forespørsler om bidrag til saken innen avisa gikk i trykken.

universitas@universitas.no

VALGVINNERNE: Venstrealliansen kom seirende ut av årets studentvalg ved UiO. Her Otto Kristiansen, Amarti Mulatu og listeleder Emil Mærli-Le Jeune.

Venstrealliansen er valgets soleklare vinner

Etter fallende oppslutning økte valgdeltagelsen i årets studentparlamentsvalg ved Universitetet i Oslo (UiO).

Studentvalget ved UiO

Tekst Oscar Alexander Undahl og Ada Louise Andreassen
Foto Adrian Heggem Misfjord

Etter fjorårets valgnederlag er Venstrealliansen (VA) igjen største liste i Studentparlamentet ved UiO. Med 35,19 prosent av stemmene får de ti mandater. En dobling fra de fem mandatene listen fikk ved valget i 2025.

VA beskriver seg selv som en sosialistisk og feministisk organisasjon, som kjemper for et rettferdig universitet tilrettelagt for studentenes behov. De ønsker blant annet mer inkluderende, billigere og digitalisert pensum.

Da Universitas snakket med VA-leder Emil Mærli-Le Jeune sist uke, var det økning i studiestøtta han trakk fram som listas viktigste kampsak.

– Studenter jobber stadig mer og får mindre tid til studiene. Mange må droppe forelesninger for å dra på jobb, sa han.

Mærli-Le Jeune har også gått i

Dette er valgresultatet:

+ VENSTREALLIANSEN: 35,19 prosent og 10 mandater

+ MODERAT LISTE: 23,64 prosent og 6 mandater

+ GRØNN LISTE: 22,78 prosent og 6 mandater

+ A-LISTA: 18,39 prosent og 5 mandater

bresjen for å stanse bruken av KI-deteksjonsverktøy i sensur.

– Det er helt *bullshit*. De som lager det, sier selv at det ikke fungerer. Da skal det ikke brukes til å rette, har VA-lederen tidligere uttalt til Universitas.

I tillegg trakk Mærli-Le Jeune fram ønsket om akademisk boikott av israelske universiteter og utdanningsinstitusjoner.

Valgets underdog ble nest størst

Alle listene som stilte til valg opplevde solid økning i oppslutning. Den som kan smile bredest er likevel Herman Winther, listeleder ved Moderat Liste (ML). ML beskriver seg selv som studentpartiet for alle konservative, liberale, borgerlige og ikke-sosialistiske studenter ved UiO.

ML har nesten tredoblet oppslutningen sammenlignet med

fjorårets valg. De økte oppslutningen sin fra 8,32 prosent og to mandater, til hele 22,64 prosent og seks mandater i parlamentet. ML hadde sammen med den nedlagte Universitetslisten parlamentets minste mandatgruppe, og var den lista fra fjorårets valg med lavest oppslutning som stilte på nytt.

I år ble de derimot nest størst.

Da Universitas intervjuet Winther sist uke, trakk han fram MLs posisjon som «ikke-sosialistiske».

– Jeg tror studentpolitikken på UiO er veldig dominert av sosialisme. Mange ser ikke seg selv representert og da lar de være å stemme, sa han.

Grønn Liste (GL), endte med en oppslutning på 22,78 prosent, og fikk i likhet med ML seks mandater i parlamentet.

Valgets taper ble A-lista. Tross en økning fra 11,3 til 18,39 prosent, og tre til fem mandater, ender de som listen med lavest oppslutning.

Økt valgdeltagelse

Årets studentvalg løp fra midnatt 20. april til 29. april klokka 14. I år avga 3136 studenter stemme i valget. Det tilsvarer 12,1 prosent, og en oppgang på 0,64 prosentpoeng fra fjorårets 11,46 prosent.

– Vi er utrolig glade for en økning i deltakelsen i studentvalget. Det har blitt lagt ned en enorm innsats for å fremme studentvalget og studentdemokratiet. En oppgang betyr mer legitimitet og

muliggjør gjennomslag for den gode politikken som lages, skriver leder av Studentparlamentet, Milad Rezvan, i en pressemelding.

Rezvan mener samtidig at de ikke kan si seg fornøyde helt enda til tross for økningen.

– Det er dessverre fortsatt over 80 prosent av studentene som ikke tar del i Studentvalget. Vi må fortsette arbeidet vårt med å være synligere på alle UiOs campus, og

En oppgang betyr mer legitimitet og muliggjør gjennomslag

Milad Rezvan, leder for Studentparlamentet ved UiO

der studentene er og oppholder seg, sier han.

– Selv om vi nå fryder oss over økt valgdeltagelse gjenstår et stykke arbeid. Studenter er fortsatt ikke klar over sin rett og mulighet til å påvirke.

«Ingen bryr seg»

I forkant av valget har det vært het debatt i Universitas om studentdemokratiet på UiO. I år har studentene kun hatt fire lister å velge mellom – en halvering sammenlignet med fjoråret. Flere av

studentpolitikkerne Universitas har snakket med peker på manglende tid, ressurser og engasjement. Med såpass få lister frykter flere for meningsmangfoldet i parlamentet.

Kritikken mot parlamentets arbeidsutvalg har ikke latt vente på seg. For en drøy uke siden skrev UiO-student Peder Reitbakken følgende i et debattinnlegg i Universitas: «Arbeidsutvalget (AU) i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) ser jeg stort sett kun på dass».

På lederplass har ansvarlig redaktør i Universitas, Idun Kjøl Wiig, hevdet at ingen bryr seg om Studentparlamentet, ikke en gang studentpolitikkerne selv. Hun pekte blant annet på parlamentets manglende evne til å mobilisere engasjement hos UiO-studentene, og at parlamentet fra utsiden oppleves å vedta politikk de vet de ikke kan gjennomføre.

Parlamentsleder Milad Rezvan har også deltatt i debatten. Han presenterte en lang liste over det parlamentet har oppnådd de siste årene. Listen inneholdt blant annet: gratis bind og tamponger, livssynsåpent samtalesenter, at UiO inntil videre ikke inngår nye overordnede institusjonelle samarbeidsavtaler med israelske universiteter, strengere etiske retningslinjer for innkjøp ved universitetet, studentombud og lettere tilgang på foreningsmidler.

TRE AV FIRE PÅ NATIONALTHEATRET ER KHIØ-ALUMNI:

– Vi favoriserer de

I 2018 sjekket Universitas hvor mange skuespillere ved Nationalteatret som hadde utdannelse fra Teaterhøgskolen i Oslo. På åtte år har lite endret seg. Blir KhiØ-studenter favorisert?

Skuespillerutdanning

Tekst Marte Bakke og Ada Louise Andreasen
Foto Adrian Heggem Misfjord og Jonas Sandboe

I 2018 kunne Universitas meddele at av de 92 skuespillerne oppført på Nationalteatret sine nettsider, hadde 65 av dem utdannelse fra Teaterhøgskolen ved Kunsthøgskolen i Oslo (KhiØ). Det utgjør 70 prosent. Nå, 8 år senere, ligger prosentandelen på 73 prosent.

Av de nåværende 75 skuespillerne har 55 av dem utdannelsesbakgrunn fra KhiØ.

Håndplukkede studenter

Skuespiller-bacheloren ved KhiØ er en av de vanskeligste utdannelsene å komme inn på her i landet. Hvert år strømmer opptil 700 skuespillerspirer for å prøve seg på opptaksprøvene. De konkurrerer om 10 plasser.

I tillegg til KhiØ tilbyr tre andre institusjoner i Norge en treårig skuespillerutdanning: Nord universitet, Kristiania og NSKI Høgskole. Høgskolen i Østfold tilbød bachelor i skuespill fram til i fjor.

Tredjearsstudent ved Kristianias skuespillerlinje Tuva Holen (26), mener det er i tråd med Nationalteatret sin profil at flesteparten er fra KhiØ.

– Det virker som de to institusjonene utfyller hverandres mystikk på en måte, sier hun.

– Skuespillerfaget er litt mytospunnet fordi det er så vanskelig å vite hva som er en god skuespiller. Det uberørte talentet blir plukket opp av KhiØ, og så blir det videre forvaltet av Nationalteatret. Det er trygt å velge de studentene som er håndplukket til den skolen.

– *Opplever du at du ikke blir ordentlig vurdert eller tilsidesatt på grunn av din utdanning?*

– Jeg opplever det litt mer fra «kulturen» og den eldre garde. De regner ikke helt med at Kristiania er en god nok utdanning. Men bransjen ser helt annerledes ut nå enn det den gjorde på den tiden hvor du måtte gå på KhiØ for å få til ting, selv om det ikke er mange år siden det var sånn. Det

FRA SKOLEBENK TIL TEATERKOMPANI: Tobias Kolbjørnsen (27) hadde flere kontakter å spille på da han skulle ut i skuespillerbransjen.

er litt nytt at man har muligheten til å komme fra et annet sted, svarer Kristiania-studenten.

– **Ikke det samme renomméet** I skrivende stund er KhiØ overrepresentert hos Nationalteatrets ensemble, hvor 55 har utdanning derfra. Tre skuespillere har grad fra Nord universitet og fem fra utlandet. Ingen av skuespillerne kommer fra Kristiania, NSKI Høgskole eller Høgskolen i Østfold.

– Vi fra Kristiania kommer inn i bransjen med mye faglig tyngde og nye perspektiver, men vi får

nen, mener Holen.

– Jeg kommer antakeligvis ikke til å få de samme mulighetene like lett. Vi ved Kristiania må jobbe litt annerledes og kanskje skape andre muligheter for oss selv.

KHIØ = gullbillett?

Eline Karijord (26) ble uteksaminert fra Teaterhøgskolen ved KhiØ i fjor vår. Hun beskriver skuespillerbransjen som tøff, hvor hun selv ikke opplever at hennes tre år ved KhiØ gir automatisk

Det er ikke sånn at du har klippekort når du kommer fra KhiØ

Kristian Seltun,
Teatersjef ved Nationalteatret

ikke kunstnerisk integritet gratis. Det må vi bevise litt, for skolen har ikke det samme renomméet som andre, uttrykker Holen.

– *Opplever du at dere stiller likt fra de ulike skolene?*

– Å komme inn på KhiØ er fortsatt det som er den store prestisjen. Min startstrekk er trolig litt lenger bak, i hvert fall overfor de etablerte institusjonene.

Til gjengjeld får skuespillerne ved KhiØ eksponering, synlighet og en dør inn til skuespillerverde-

innpass.

– Jeg føler meg veldig privilegert som har gått på KhiØ. Jeg lærte utrolig mye og hadde det veldig fint, men foreløpig har ikke utdanningen gitt meg en fordel med tanke på jobbsøking, forteller Karijord.

– Men det er jo for så vidt også en god ting, at det kanskje ikke handler så mye om hvilken skole man kommer ifra.

Hun innrømmer likevel at det kan gi henne et fortrinn å komme

STILLER ULIKT: Kristiania-student Tuva Holen (26) tror ikke hun kommer til å få de samme mulighetene som KhiØ-studenter.

fra KhiØ.

– Jeg tipper at jeg kanskje har lettere for å få en audition eller en casting, bare fordi jeg har det KhiØ-stempelet. Men derfra og ut så er det jo bare hva jeg klarer å prestere som har noe å si om jeg får en jobb eller ikke.

Kontakter er alfa omega

Tobias Kolbjørnsen (27) ble ferdig med skuespillerstudiene på Kristiania i fjor vår. Siden den gang har han vært sysselsatt med en rekke prosjekter, blant annet gikk han rett fra skolebenken til et teaterkompani i Tønsberg.

– Jeg tror du får en annen inngang hvis du har gått på KhiØ, men når du først er i rommene hvor du blir vurdert for noe, så føler jeg jo at man står på ganske lik linje. Det er bare å komme seg til de stedene og bli synlig, og det er kanskje litt vanskelig.

Kolbjørnsen er nok likevel et eksempel på en skuespillerhverdag som er kjent for mange, hvor erfaring og kontakter rår over utdanning.

– Jeg tror også jeg var litt heldig der, siden jeg jobba fem år frilans før jeg begynte å studere skuespill. Så jeg har mange kontakter å job-

be med.

Høyere konkurranse

Nationalteatret har et talentprogram kalt NyeNational der noen unge lovende skal få jobbe i ett og et halvt år blant Nationalteatrets ensemble med full lønn. 300 skuespillere søkte seg til talentprogrammet i år. Av de skuespilleralentene som er utvalgt, har to av fem bakgrunn fra KhiØ. Nåværende teatersjef Kristian Seltun forteller til Universitas at de ønsker å få inn studenter fra ulike utdanningsinstitusjoner til opptaksprøver.

– Dramaturgene her følger med på skolene og ser på avgangsforestillinger. Jeg gjør ikke så ofte det, og derfor tror alle at vi ikke gjør det, men vi gjør det.

Blant de som er valgt til talentprogrammet er Anna Filippa Hjarne (24). Hun går nå siste året på Teaterhøgskolen ved KhiØ.

– *Tror du at det å ha gått på KHIØ kan gi den en fordel inn i bransjen?*

– Jeg tror kanskje at det var en større fordel før i tiden, fordi da hadde man færre teaterskoler å utdanne seg ved. I dag er det mye høyere konkurranse fordi det ut-

Beste

GRØNT KORT?: Teatersjef Kristian Seltun avviser at Nationaltheatret favoriserer KhiO-studenter.

dannes flere, svarer Hjarne.

– Men det tror jeg bare er positivt. Da får man et mer nyansert utvalg med skuespillere som stiller med ulike kompetansebakgrunner.

Landslaget

Da Universitas i 2018 intervjuet datidens teatersjef, Hanne Tømta, avviste hun at en utdannelse ved KhiO ga fripass til jobb på Nationaltheatret. Om KhiO-studenter

er vanskelig å komme inn her. Men vi favoriserer dem ikke, svarer Seltun.

– Det er ikke sånn at vi tar dem inn fordi de er fra KhiO. Vi har jo opptaksprover, og ser og følger med på folk. Det er en solid utdanning, enkelt og greit.

Teatersjefen understreker at de har skuespillere med andre utdanningsbakgrunner. Likevel, etter åtte år, holder prosentandelen fra KhiO seg stabilt på over 70 pro-

Vi fra Kristiania får ikke kunstnerisk integritet gratis

Tuva Holen (26), skuespillerstudent ved Kristiania

blir favorisert, svarte ikke Tømta på. Dagens teatersjef Seltun er på sin side klar i talen:

– Det som er viktig å si, er at det er ikke noen favorisering. Det er ikke sånn at du har klippekort når du kommer fra KhiO. Du må prestere.

– Av de vi har snakket med, virker det å være av gjengs oppfatning at Nationaltheatret favoriserer KhiO-studenter?

– Vi favoriserer de beste skuespillerne. Dette er landslaget. Det

sent.

– Hva tenker du om at prosentandelen er ganske lik?

– Nationaltheatret har egentlig ganske lite gjennomtrekk av skuespillere fordi det er veldig få skuespillere som slutter her. Når man først har kommet hit, så vil man være her, avslutter Seltun.

STUDENTJOBB

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

Deltid i kongens tjeneste

SMIL OG VINK: Om du skal besøke Slottet, kan student og slottsknekt Sondre Henriksen (21) være en av de første du møter på.

For mange er et besøk på Slottet storartet, men for Sondre Henriksen (21) er det en del av studenthverdagen.

Studentjobb

Tekst Helena Bekk Rustad
Foto Ella Jørgensvåg Svendsen

– Ja, mer spesiell er den jo selvfølgelig.

Det svarer Sondre Henriksen (21) på spørsmål om han synes jobben som slottsknekt er kulere og mer spesiell enn andre studentjobber. Universitas møter ham utenfor Slottet i Oslo sentrum, hvor han er iført jobbuniformen: en sort og formell dress med gullknapper og sorte dressko.

– En vanlig vakt på jobb består blant annet av å bemanne resepsjonen og vaktentralen, med for eksempel mottak av gjester i Hovedport. Vi bemanner også post- og varemottaket, forteller Henriksen.

– Det beste med jobben tror jeg må være når det skjer litt større arrangementer på Slottet, som statsbesøk. Vi hadde et statsbesøk fra Belgia for ikke så lenge siden. Det synes jeg var artig.

Slik blir du knekt

Henriksen har vært slottsknekt siden mai i fjor, og balanserer nå jobben ved siden av førsteåret på midtøstenstudier med arabisk ved Universitetet i Oslo (UiO). Før han landet jobben

som slottsknekt, var han slottsordonans, noe som gjorde at søknadsprosessen ble kortere.

– Slottsordonans er en stilling i Garden der man utfører ulike oppgaver på Slottet med for eksempel budtjenester og kjøreoppdrag. Etter tjenesten fikk jeg tilbud om å bli slottsknekt.

– Det er også inspirerende i dag å kunne jobbe med å koordinere slottsordonansene, all den tid jeg har vært slottsordo-

Etter tjenesten fikk jeg tilbud om å bli slottsknekt

Sondre Henriksen (21), student og slottsknekt

nans tidligere selv.

Han forteller at han jobbet under flere statsbesøk fra både Danmark og Finland i perioden før han ble slottsknekt.

Sjefen er konge(n)

– Hva er forskjellen på en slottsknekt og en resepsjonist?

– En slottsknekt er jo en slags resepsjonist, men stillingen går ut på mer enn bare det. Én av arbeidsoppgavene er å bemanne resepsjonen, sier han med en videre presisjon på at ikke alle deler av jobben

er offentlig kjent. Dette er av sikkerhetsmessige årsaker for Slottets beskyttelse.

– Vi er en del av sikkerhetsavdelingen. Vår seksjon heter Seksjon for vakt og resepsjon, hvor sjefen for denne avdelingen er min sjef, forteller han.

Universitas' fotograf følger raskt opp:

– Er kongen sjefen din?

– Han er den øverste sjefen, på en måte, men min nærmeste sjef er ikke kongen.

Knekten som aldri knekker

Henriksen avviser spørsmål om noe morsomt eller uventet har oppstått på jobb. Han gir inntrykk av at slottet foretrekker knektene sine med ting på stell.

– Har du noen gang glemst uniformen din eller gjort noe sånt?

– Nei.

– Har du forsovet deg til jobb noen gang?

– Nei.

Vi må også forhøre oss om han har møtt opp på jobb helt knekt.

– Har du noen gang kommet fyllesyk på jobb?

– Nei.

Vi avslutter med et spørsmål om han vil anbefale andre med mulighet til å søke på jobben å gjøre det:

– Jeg syntes det er en givende og artig jobb. Om andre synes dette høres interessant ut, er det absolutt noe jeg vil anbefale!

VIL SØKKJA STUDIEAVGIFTA:

– Mistar kompetanse og mangfald

AMBIVALENT: Christian Olesen (25) frå Oslomet er i tvil om framlegget er godt nok.

OPPGJEVEN: Lingvitikkstudent Alex Yuan (26) er oppgjeven over at UiO vil ha same studiegift som før.

Regjeringa har snudd om lågare studiegift for tredjelandsstudentar, men for studentane er det framleis ikkje godt nok.

Studiegift

Tekst Herman Mortensen
Foto Adrian Heggem Misfjord og Synne Folstad

Ordninga om studiegift for alle internasjonale studentar utanfor EU/EØS og Sveits har vore kontroversiell heilt sidan ho vart lansert i statsbudsjettet for 2022. I 2025 rapporterte Khrono at om lag 80 prosent av internasjonale studentar frå land utanfor EU/EØS og Sveits hadde forsvunne.

Det har ført til mykje svakare rekruttering i mange fagområde. Bland dei som har vorte mest råka er naturvitskaplege og tekniske

felt. No vil styresmaktene opna for at institusjonar kan setja lågare studiegifter for internasjonale studentar.

Pris påverkar etterspørsel

«Norske universiteter skal være attraktive for internasjonale studentar, og derfor gjør vi nå endringer som kan øke pågangen igjen. Vi har sett at prisen helt tydelig påvirker etterspørselen, og med mer konkurransedyktige priser kan institusjonene styrke rekrutteringen til fagområdene der behovet er stort framover,» seier forsknings- og høgare utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) i ei pressemelding frå Kulturdepartementet.

Den nye lova er ikkje ei tilbakevending til tida før innføringa. Det kjem framleis til å kosta for desse studentane å ha studietida i Noreg. Løyvinga som staten gjev til universitet og høgskular vart sette ned på grunn av at studiegifta ikkje kjem til å verta oppjus-

tert. Avgifta kan vera lågare enn før om utdanningsinstitusjonane prioriterer det i budsjetta sine.

– Ikkje godt nok

Christian Olesen (25), utdanning- og internasjonaliseringsansvarlig i studentparlamentet ved Oslomet er skuffa over at studiegifta held fram.

– Ho endra samansetjinga. Me hadde ganske bra med internasio-

Vi har sett at prisen helt tydelig påvirker etterspørselen

Sigrun Aasland (Ap), Forsknings- og høgare utdanningsminister

nale studentar, særleg i produkt-design og ein del andre stader – me har mista alle.

Olesen er tydeleg på kva konsekvensane av studiegifta har vore:

– Om ikkje familien din har pengar eller du er ekstremt heldig med å få eit eller anna stipend so har du ikkje sjangs. Då dreg du

ikkje til Noreg.

Han understrekar kva dette fører med seg:

– Du mistar både kompetanse og mangfald.

Olesen forklårer at reglane no tarv at tredjelandsstudentar lyt betala ei studentavgift som dekkjer alle kostnadene knytt til at dei tek utdanninga si i Noreg.

– Alle kostnadene til materiale og til maskiner kostar ekstremt mykje. Det er ingen som kan betala det med mindre du kjem frå ein ordentleg oljefamilie.

Han konkluderer oppgjeven:

– Då mistar dei alle.

– *Trur du at det kan verta ein ny vind for Noreg som studiedestinasjon med desse nye reglane?*

– Eg trur ikkje det er godt nok.

Han meiner at finansieringsmodellen til universiteta stiller urimeleg krav til internasjonale studentar:

– Per no må ein internasjonal student betala like mykje som universiteta får for studiepoengproduksjon. Det er ein sum per poeng gjennomført. Studium som til dømes har høgare materialkostnader får meir, seier Olesen. Han peiker

på produktdesign som døme. Ifølgje Olesen vil prisen liggje på alt mellom 50.000 til 90.000 kroner.

Studiegift for internasjonale studentar:

+ Gjeldande lovverk seier at studentar frå tredjeland må betala studiegift. Tredjeland er land utanfor EU/EØS og Sveits.

+ Departementet vil opna for at utdanningsinstitusjonar sjølve kan avgjera avgifta.

+ Det skal framleis vera studiegift, avgifta skal dekkja ein stor del av utgiftene. Grunnløyvinga til institusjonane vert ikkje auka pga. endringa.

+ For å nå minstekravet om å gå i null, må universitet og høgskular krevja 200.000–280.000 kroner per år frå studentar.

+ Til sammenlikning kostar det 49.000 til 90.000 svenske kroner kvart år for å gå på Uppsala Universitet, som er rangert høgare enn norske universitet på QS World University ranking.

Kjenner seg makteslaus

Jusstudent Meng Zihao (26) som skal byrja på master i menneskerett ved Universitetet i Oslo (UiO) til hausten er glad for dei nye reglane:

– Eg la planane for å dra til Noreg å ta master då det var gratis. Studieavgifta fekk meg til å revurdera. Det er urettferdig at i eit klasserom er det nokon som betala og nokon som ikkje måtte det.

Masterstudent i lingvistikk Alex Yuan (26) er på si side ikkje nøgd:

– Det er ironisk: Eg betalar dette landet for å læra meg opp til nokon som Noreg kan dra nytte av. Men når eg er ferdig kan dei framleis velja om dei vil ha meg eller ikkje.

Yuan fortel at han betala 160.000 kroner i det akademiske året 25-26.

– Neste år må eg betala like mykje, eller kanskje litt meir. Eg er makteslaus.

Studieavgifta slik ho er no er nesten like mykje som løna til far min

Meng Zihao (26), jusstudent

Zihao er ambivalent når det gjeld kostnaden.

– Eg fekk fire tilbod: frå Universitetet i Agder (UiA), UiO, Universitetet i Sørøst-Noreg (USN) og Noregs miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU). Eg veit at UiA si studieavgift berre er på 60.000, men UiO har framleis best verdi for pengane.

– Studieavgifta slik ho er no er nesten like mykje som løna til far min, han tener betre enn kinesarar flest – få eg kjenner ville hatt råd til studieavgifta no.

Oslomet optimistiske

Oslomet vel å ikkje kommentera saka, men syner til prorektor for utdanning Silje Fekjær som sa til Khrono oktober 2025. Ho fortalde avisa at dei går inn for å kutta i utgifta om dei får lov.

Ho peikte òg på produktdesign som då skal gå frå 418.000 til 95.000 kroner.

Institusjonar som UiT Norges arktiske universitet og Universitetet i Stavanger (UiS) lovar kutt i avgifta. UiO på si side seier at dei skal venta på det fullførte lovframlegget, og at løyvinga deira etter 2024 vart redusert fordi utenlandske studentar skal ha studieavgift. I april i fjor vedtok universitetsstyret at satsane for tredjelandstudentane justerast kvart år, satsane 2026/2027 er blant anna 569.000 kroner i året for medisin og odontologi.

Per no er det ikkje godt å seia korleis det nye reglementet – om det vert vedteke – vil sjå ut for studentane. Det er eit spørsmål om kor mykje rom universiteta og høgskulane får når dei ikkje får nokon auke i grunnløyvinga si.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50% studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

STUDENTRABATT – Hver time, hele året!

Profesjonelle hud- og laserbehandlinger utført av lege og helsepersonell med 20+ års erfaring.

Behandlinger: Laser hårfjerning, Pigmentflekker & blodkar, Akne & aknearr, Hudfornyelse, Alle typer injeksjoner, Fjerning av føflekker, fettkuler og andre utvekster, Fjerning av uønskede tatoveringer

☛ Egne studentpriser + ekstra rabatt på flere behandlinger!

Trygt, moderne og prisvennlig – midt i Oslo.

Hegdehaugsveien 1, 0352 Oslo
www.oslolaserklinikk.no
473 75 218

PADEL

STUDENTRABATT -20%

09:00-16:00

PÅ BOOKING AV BANG

POP SKI POP ØKERN
POP NYDALEN POP FORNEBU

SEND MAIL FOR Å REGISTRERE MEDLEMSKAPET

OSLO@POPNOGE.NO

KLATRESENTER

STUDIER I OSLO MEN BOR LITT UTENFOR BYEN?

TRIADEN LØRENSKOG VI HAR STUDENTPRISER

HELSE

Dr.Dropin Fysikalske

Fysioterapeut og kiropraktor med studentrabatt

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Hjelp med styrketraining og hodpine etter lange leddplager
- Behandling av ryggplager knyttet til mye sitting eller tunge løft
- Lindring av studier- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

Se ledige timer

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte
drdropin.no/fysikalsk | 24 07 70 13

TILBUDSGUIDEN

GODE TILBUD TIL STUDENTER I OSLO

TRENING

TRENING MED MENING

Vi tilbyr: Treningsstudio, Thai Bokning, Bokning, Yoga, HIIT, PT, 3adstue

OSLOS MEST KOMPLETTE STUDENT MEDLEMSKAP
480kr / 12mnd
ALLE TIDER + BADSTUE

20% STUDENTRABATT

Mandalls Gate 18, Oslo
trinityclub.no
kundeservice@trinityclub.no

GOLF

MIDT PÅ BISLETT!

OSLO GOLFSIMULATOR

Bruk rabattkoden **student15** for 15% rabatt på spilletid

CUSTOM GOLF

Vår sommer tilbud for studenter:
Kun Kr 195 per time på simulator.
Ved booking av 2 timer eller mer får dere 1 time gratis!

Gratis utlån av golf koffer, parkering og kaffe!

Ring 22 22 04 04 eller gå til customgolf.no for booking.
Adresse: Frysensveien 35 c Oslo.

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student rabatt

OJB

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Alt av artister og underholdere

KULTUR

Sentralen

Hos oss arrangeres det **hundrevis** av arrangementer i året.

Konsert, klubb og musikk
Kveld, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Bokanlegg, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festtaler
Åpen mikrofon

Sentralen Kafe
Hitchhiker Restaurant
Takterassen på Sentralen

www.sentralen.no

Victoria NASJONAL JAZZSCENE
Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

BOKUTGIVELSE

SIRKEL FORLAG

FORENING

290,- for hele studieperioden!

Naturviterne
Fagforeningen for deg, med hjerte for bærekraft!

KINO

ÅTTE FILMER AV FRANÇAIS TRUFFAUT

CINEMATEKET

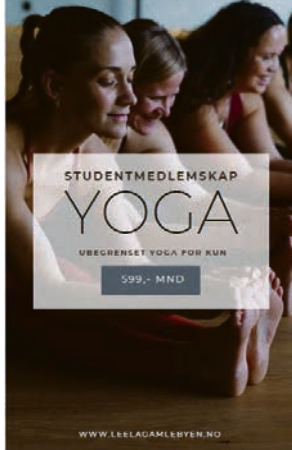

TILBUDSGUIDEN

YOGA

STUDENTMEDLEMSKAP YOGA

UBEGRENSET YOGA FOR KUN 599,- MND

RASISME OG TRAKASSERING:

Frykter mørketall

Rasistiske «vitser», ekkokamre og radikaliserings blant unge bekymrer både studenter og eksperter. Samtidig viser tall at få sier fra.

Hverdagsrasisme

Tekst Marwa Farkhari

Foto Adrian Heggem Misfjord og Oda Sofie Sørskår

Ifølge Nasjonal trusselvurdering fra Politiets sikkerhetstjeneste (PST), var 50 prosent av alle avvergede og gjennomførte angrep i 2025 var utført av mindreårige. I perioden 2015 til 2024 lå tallet på rundt 20 prosent.

PST peker på nettfora og plattformen som Tiktok der radikaliseringsen av unge foregår, spesielt i form av humor.

Lili Coelho Lócsei (20) som er førsteårsstudent i sosiologi ved Universitetet i Oslo (UiO) er enig:

– På nett forsterkes meningene, og til slutt internaliserer man dem.

– Det føles personlig

Lócsei forteller om en hverdag preget av rasistiske vitser og holdninger forkledd som humor.

– Jeg er blitt kalt n-ordet, sier Lócsei.

Hun er halvt indisk, og opplever ofte at holdninger rundt henne treffer personlig – selv når de fremstilles som spøk.

– Det forventes at jeg bare skal

børste det vekk, men det blir mye etter hvert, forteller Lócsei.

Temuulen Altantuya (24) som også studerer bachelor i sosiologi ved UiO, mener at det ikke bare er i skolen det er for lite fokus på å skape forståelse for ungdom med innvandringsbakgrunn, men også i høyere utdanning.

– Jeg opplever at det er for lite debatt rundt temaer som innvandring ved universiteter, sier han.

Ensomhet, utenforskap og fascinasjon for vold og ekstreme ideer går igjen.

Anders Hammer,
journalist og forfatter

Altantuya mener at slike diskusjoner burde løftes både i skolen og på universitetet.

– Det kan bidra til at flere perspektiver kommer frem og skaper økt forståelse.

Kan finnes mørketall

Studentene Universitas har snakket med beskriver en hverdag der rasistiske kommentarer ofte pakkes inn som «vitser». Samtidig kan det være vanskelig å si fra.

Ved Oslomet ble det i 2025 meldt inn seks saker knyttet til diskriminering og trakassering. To av sakene omhandlet diskriminering, tre om trakassering og én om seksuell trakassering.

Prorektor for utdanning ved Oslomet, Silje Fekjær, mener dette likevel ikke gir et fullstendig bilde.

– Varslingstall sier noe, men ikke alt. Erfaring og forskning tilsier at terskelen for å varsle kan være høy, særlig når det gjelder opplevelser av hverdagsrasisme eller kommentarer som blir bortforklart som humor. Derfor kan det også finnes mørketall, sier

HVERDAGSRASISME: Lili Coelho Lócsei (20) forteller om en hverdag preget av rasistiske vitser

er prosessen dit, sier han.

Det er sjelden en enkel årsak til hvordan radikaliserings oppstår, ifølge Hammer.

– Ensomhet, utenforskap og fascinasjon for vold og ekstreme ideer går igjen. Mange som radikaliseres føler seg alene og uten-

tiltak mot radikaliserings.

– Åpenhet er viktig, mener Lócsei.

For Temuulen handler løsningen om empati. For å leve et godt liv må man ha empati for andre, forteller han.

– Det er som en muskel. Du

Det forventes at jeg bare skal børste det vekk, men det blir mye etter hvert

Lili Coelho Lócsei (20),
student

for fellesskapet.

Han peker også på hvordan hat kan kamufleres som humor, særlig på nett.

– Det kan fremstilles ironisk, men er fortsatt hatefullt. Det er ofte en ukklarhet i hva som er spøk og hva som faktisk menes.

Internett spiller en viktig rolle, men sjelden alene.

– I de fleste tilfeller er det en kombinasjon av påvirkning på nett og i miljøene man er en del av.

Dialog og åpenhet

Både studentene og Hammer trekker frem dialog som et viktig

må trene den ved å prøve å se andres perspektiver.

Han mener det er avgjørende i møte med sterke holdninger og økende polarisering.

– Klarer man å forstå andre bedre, blir det også vanskeligere å stå inne for holdninger som går utover dem.

BEKYMRING: Anders Hammer mener utviklingen er alvorlig

UNIVERSITAS SØKER NY ANSVARLIG REDAKTØR

SØKNADSFRIST: 10. MAI

SØKNADSFRIST: 10. MAI

OM UNIVERSITAS

Universitas er Norges største studentavis 30 utgivelser i året. For å kunne fortsette å lage verdens beste studentnyheter, trenger vi nettopp deg med på laget.

Vi dekker alle læresteder som er tilknyttet studentsamskipnaden i Oslo og Akershus. Vi er stolte av å kunne tilby de viktigste studentnyhetene og studentrelaterte leseopplevelsene i Norge.

Hos oss er vi opptatt av å være et lag, slik at vi kan spille hverandre gode og lage de beste sakene. Vi har i over 70 år vært en døråpner og en god vei inn i mediebransjen for journalister, fotografer og skribenter - noe vi skal fortsette å være i årene fremover.

OM STILLINGEN

Redaktørstillingen er en lønnet fulltidsjobb i semestrene. Engasjementet varer i ett år, og begynner 1. august 2025. Søkere må ha journalistisk erfaring og bør ha studert ved et lærested knyttet til Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus. Det vil være en fordel å kjenne til hvordan en studentavis ledes. Evne til å lede og motivere andre medarbeidere er vesentlig.

Søknad med programerklæring, hvor du beskriver dine ønsker og visjoner for avisa og hver enkelt seksjon, CV og annen dokumentasjon sendes til styreleder Yosef Ihdego på Yosef.ihdego@outlook.com.

Spørsmål om stillingen kan rettes til:

Styreleder Yosef.ihdego@outlook.com eller ansvarlig redaktør [Idun Kjøl Wiig](mailto:Idun.Kjøl.Wiig@gmail.com) på e-post idun.wiig@gmail.com.

LEI DÅRLIG KOMMUNIKASJON:

Nå organiserer de seg

Studentene reagerer på økt husleie og dårlig kommunikasjon fra SiO. Nå organiserer beboere i Nydalen studentby seg for å få større gjennomslag.

SiO

Tekst Theodore Tiller
Foto Adrian Heggem Misfjord og Eleonora Mincheva

Tidligere denne uka kunne Studentsamskipnaden SiO melde at året 2025 var preget av solid økonomisk vekst og store investeringer i byggeprosjekt som kommer studentene til gode.

Samtidig øker frustrasjonen blant beboerne i Nydalen Studentby. Vaktmestere som tar seg inn i leiligheter uten avtale, heiser i ustand flere dager i uken og søppel som blir revet i stykker og spredt rundt av måker, er noen av sakene som er blitt tatt opp av studentene.

Foreningen Nydalen studentby SiO kunngjorde i februar at de vil øke leieprisen på samtlige studentboliger med fem prosent fra august 2026, hvorav 1,8 prosent kommer direkte av strømkostnadene ved at studentskipnadene ikke dekkes av strømstønadordningen.

Flere beboere i Nydalen studentby er kritiske til SiO angående økte leiepriser og kommunikasjonen rundt henvendelsene sine generelt. Det har ført dem til å organisere seg i en studentforening for å oppnå større gjennomslagskraft.

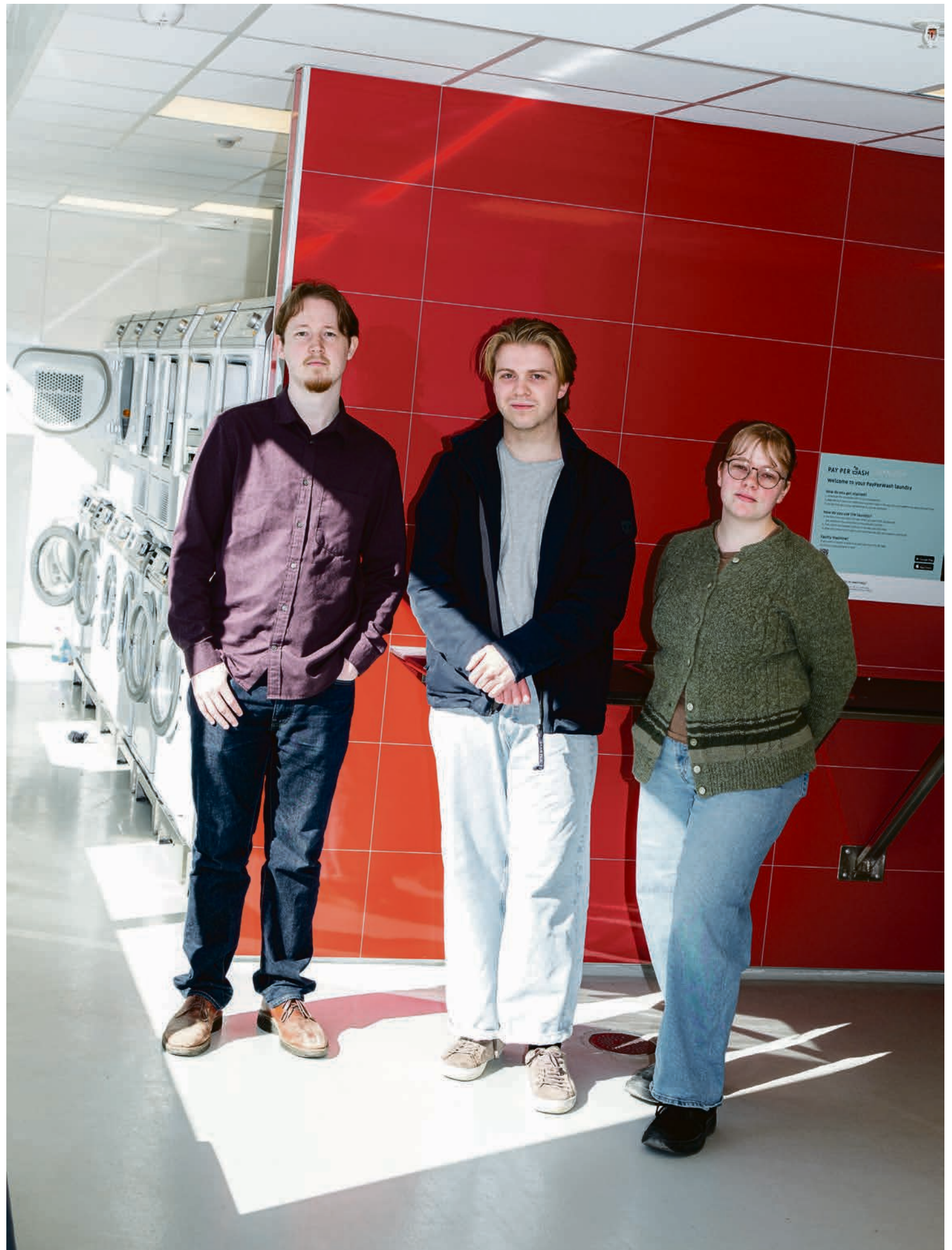
Foreningen Nydalen studentby ble opprettet i februar i år med formål om blant annet å sikre bedre kommunikasjon mellom beboere i studentbyen og utleier, ifølge styreleder Robin Heiborg Strand (23).

– Vår hovedintensjon er å sikre kommunikasjonen med SiO, sier styreleder i foreningen.

Styret stiller seg kritiske til leieprisøkningen til hva de anser som et ufullstendig tilbud fra SiO.

– De har ikke gjort seg fortjent til mer penger, ikke sånn som de jevnlig oppfører seg, mener arrangementsansvarlig i Foreningen Nydalen studentby Åsa Noor Bjørkum (23).

Sammen med kommunikasjonsansvarlig Lars Christian Skattebo (21) beskriver Strand og Bjørkum at individuelle henvendelser til SiO ikke blir tatt på alvor, og beboerne har sett seg nødt til å samle klager rettet mot drif-

ORGANISERT: Robin Heiborg Strand (23), Åsa Noor Bjørkum (23) og Lars Christian Skattebo (21) er misfornøyde med forholdene på Nydalen studentby og hvordan SiO behandler dem.

ten av studentbyen for å få gjennomslag.

– Vi sendte en lang mail med 16 navn på til toppfolkene i SiO-bolig, men vi får bare svar på en av fem henvendelser, sier Strand. Styret bemerker seg at bebo-

erne i dette tilfellet fikk kompensasjon fra SiO tilknyttet støy fra byggeprosjektet deres på Nydalen. De fikk derimot ikke noen svar på de gjenstående sakene nevnt i e-posten Universitas har fått innsyn i.

Heiser og vaktmestere

E-posten som ble sendt i september i fjor inkluderte nemlig en rekke andre klager, særlig på heisene og vaktmestrene i studentbyen, som ikke fikk oppmerksomhet fra SiO.

De har ikke gjort seg fortjent til mer penger

Åsa Noor Bjørkum (23), styremedlem i Foreningen Nydalen studentby

Jeg mot SiO

NYDALEN: 478 nye studentboliger ble ferdigstilt på Nydalen i 2026.

TVILER: Henning Osmo Nordhagen (24) tror ikke SiO vil ta en organisert stemme på alvor.

HEISEN: Slik så heisen ut etter studentene flyttet inn i de nye boligene på Nydalen studentby.

– Vaktmestrene kommer rett inn i leilighetene uten forvarsel. Det er ikke snakk om enkelttilfeller, det er gjennomgående, forteller Bjørkum.

I Nydalen studentby har en Facebook-gruppe lenge fungert som utløpskanal for frustrasjoner beboerne har med SiO. Der kan man lese flere innlegg hvor studentene deler erfaringer med dårlig oppfølging fra vaktmestrene, og beboere med leilighet i syvende etasje som er misfornøyd når heisen er rotete eller i ustand. Foreningen Nydalen studentby har nå begynt å gi råd i kommentarfeltet til slike innlegg.

Tviler på SiO

Henning Osmo Nordhagen (24) bor i et av de nyoppstilte byggene i studentbyen. Han er ikke medlem i Foreningen Nydalen studentby, og er usikker på hvorvidt en organisert stemme for beboerne vil påvirke situasjonen.

– Jeg tror at foreningen vil gi oss en mer troverdig stemme, men jeg har ingen grunn til å tro at SiO vil ta det på alvor.

Nordhagen har selv opplevd vanskeligheter med SiO og vaktmestrene på Nydalen studentby. Han forteller at han nå har gått fem uker uten en fungerende ovn, og er frustrert over den lange behandlingstiden. Universitas har sett korrespondansen mellom Nordhagen og SiO.

– De brukte tre uker for å bare komme å se på ovnen. Og da sa de bare at den var ødelagt.

Nordhagen forteller at etter at han delte med SiO at han var snart nødt til å lage mat i leiligheten med en primus, kom de med en elektrisk platetopp som han fortsatt bruker i dag.

Føler seg ikke hørt

Både Bjørkum, Skattebo og Strand har alle tre lyst å fortsette

å bo på Nydalen, og forklarer at problemet i hovedsak ligger i hvordan SiO kommuniserer med dem.

De forklarer hvordan de opplever at skylden blir lagt på dem når de tidligere har prøvd å klage på heisene, som de hevder med jevne mellomrom er i ustand.

– Det første vi fikk til svar da var at kanskje vi bruker heisen feil, sier Strand.

Først og fremst presiserer de at ønsket deres er at SiO får bedre oversikt på situasjonen i studentbyen, og håper foreningen vil kunne gi studentene på Nydalen en mindre formell kanal til studentskipnaden.

– Ettersom folk føler de ikke blir hørt, har terskelen for å si ifra til SiO blitt høyere. Og da har de jo ikke oversikt over hva som foregår her, forteller styrelederen.

SiO beklager

Boligdirektør i SiO Håvard Brenno skriver på e-post at de ønsker å få til et godt samarbeid med Foreningen Nydalen studentby. Han forteller at SiO har gjennomført et møte med foreningen hvor de har

Jeg har ingen grunn til å tro at SiO vil ta det på alvor

Henning Osmo Nordhagen (24), beboer i Nydalen studentby

fått en kontaktperson som eventuelle henvendelser kan rettes til.

«Vi opplevde møtet som konstruktivt og godt og er glade for at vi har fått etablert en dialog med studentforeningen.»

Brenno anerkjenner at de har hatt utfordringer med søppelhåndtering, komfyrer og heiser i nybyggene på Nydalen. Han forteller at det ofte oppstår uforutsette feil eller mangler ved byggene når de først blir tatt ordentlig i bruk.

«Utbedringer har i noen tilfeller tatt lengre tid enn det vi skulle ønske, og vi forstår at det skaper frustrasjon.»

På spørsmål om hvorfor SiO har svart på noen henvendelser og ikke andre, beklager boligdirektøren

«Det er viktig for oss at beboerne opplever at de blir hørt når de tar kontakt. Vi vil nå gå gjennom korrespondansen for å se nærmere på dette.»

UNIVERSITAS I KINA

Utenriksredaktør: **Jens Bryhn Erlandsen**
jensbryhnerlandsen@gmail.com 413 39 145

KINAS KNALLHARDE ARBEIDSMARKED:

– Uendelig konkurranse

TRAFIKKERT: Studentene strømmer til campus. Utenfor venter et tøft jobbmarked.

Kinas arbeidsmarked krever stadig mer av landets elitestudenter. Selv med ettertraktede studieplasser og utallige praktikantstillinger, er framtiden usikker.

Kina

Tekst & Foto
Albert Randsborg og Tora Danielsen

Veiene i Yangpu-distriktet fylles av syklende studenter. Fudan University, et av Kinas høyest rangerte og mest kompetitive universiteter, ligger lunt plassert nord i storbyen Shanghai.

Universitas møter to Fudan-studenter etter en lang studiedag. Claire (22) og Chen (23) er begge

på sitt siste år på bachelorgraden i PPE (Filosofi, politikk og økonomi). Studentene har kjempet for plassene sine her så lenge de kan huske. Konkurransen om plasser ved Kinas prestisjetunge universiteter er nemlig en av de hardeste i verden.

Universitas bruker studentenes valgte, angliserte kallenavn.

Press fra dag én

Veien hit startet i barndommen. Allerede i 15-årsalderen står kinesiske elever foran Zhongkao, den krevende opptaksprøven til videregående skole. Kun 50 prosent får plass, hvor resten sendes til yrkesfaglig utdanning. Som 18-åringer står de resterende foran Gaokao – opptaksprøven til høyere utdanning, som i praksis avgjør deres framtid. Claire og Chen representerer begge den øverste 0,5 prosenten av Gaokao-resultater fra sine provinser.

– Hvor gammel var du da du begynte å tenke på hvor kompetitivt det var?

– Hvor gammel var jeg? Nei, det har man alltid visst. På et vis

Da jeg begynte på universitetet, trodde jeg at jeg hadde en lovende framtid, spesielt hvis jeg jobbet hardt. Nå tviler jeg

Claire (22), student på Fudan University

er Zhongkao enda mer stressende enn Gaokao. Gjør du det ikke bra på Zhongkao, er du ute der og da, og det blir veldig vanskelig å komme seg tilbake.

Chen brukte hele videregående til å forberede seg til eksamenen. Han sier at presset også kommer hjemmefra.

– Foreldrene mine var ikke så

strenge, men mange foreldre presser barna hardt til å forberede seg til Gaokao tidlig. Problemet er at du bare har 18 år til å forberede deg, sier han og ler.

Multitasking

Selv med studieplass er ikke konkurransen over. Lavere økonomisk vekst legger press på det kinesiske

ranse

NÅLØYE: Flere unge har mistet håpet i det kompetitive jobbmarkedet. Chen (23) ser derimot lysere på fremtiden

USIKKER: Claire (22) frykter at KI vil gjøre jobsøkeprosessen enda vanskeligere.

arbeidsmarkedet, spesielt i akademia og på teknologi- og finanssektorene. Fudan-studentene kniver om få studierelevante jobber.

– Alle studentene her er fra topp 100 til topp 300, ut av kanskje en million, i sin provins. Miljøet blir så kompetitivt fordi du konkurrerer med studenter som er minst like utmerkede som seg selv, sier Chen.

Den harde konkurransen krever lange dager. Claire tar oss gjennom en vanlig dag på universitetet som tredjeårsstudent.

– Vanligvis har vi forelesninger fra 08:00 til 18:00, med noen pauser. Noen ganger har vi timer fra 18:30 til 20:30, og så setter vi oss ofte og jobber med gruppeoppgaver til 23:00. Det er ikke alltid sånn da. Vi har ofte mer fritid enn det også.

Praktikantstillinger ved siden av studiene kan også kreve mye mer arbeid. Claire har hatt åtte praktikantstillinger hittil og har også hatt flere på en gang.

– Om jeg er praktikant samtidig, så svarer jeg på meldinger fra firmaet når jeg sitter i forelesning. Da gjør vi vårt beste for å høre på professoren i tillegg.

Også Chen understreker viktigheten av praktikantstillinger. Han har også hatt flere.

– Hvis du ikke har praktikantstillinger og bare består fagene dine, får du nok ikke en god jobb.

Arbeidsledigheten blant unge kinesere var på 16,5 prosent i desember 2025. Myndighetene har lenge jobbet med problemet, og annonserte i 2024 en egen strategi for å «fremme høykvalitets- og tilstrekkelig sysselsetting.»

Spisse albuer

Claire starter på en mastergrad i finans til høsten. Hun valgte det fordi det er mest attraktivt for jobbmuligheter etter studiene. Likevel beskriver hun en usikker fremtid.

– For å være ærlig, da jeg begynte på universitetet, trodde jeg at jeg hadde en lovende framtid, spesielt hvis jeg jobbet hardt. Nå tviler jeg.

Jeg tror ikke det er noe jeg lærer nå, som ikke kan bli erstattet av kunstig intelligens (KI) to år senere. Jeg pleide å ha praktikantstillinger i

Hvis du ikke har praktikantstillinger og bare består fagene dine, får du nok ikke en god jobb

Chen (23), student på Fudan University

aviser og finansielle institusjoner før jeg byttet til høyteknologi.

Erfaringene som praktikant har også endret Claires syn på industrien.

– Jeg føler det er en uendelig konkurranse, selv om jeg hadde fått en jobb jeg ønsker meg. Alle der er «vinnere». De er aggressive og kanskje litt slemme. Men hadde jeg jobbet i høyteknologi en stund, hadde jeg nok blitt sånn jeg også.

Chen ser lysere på fremtiden. Til høsten starter han direkte på en ph.d. i samfunnsøkonomi. Å fortsette i akademia er et sikrere og spennende valg, mener han.

– Jeg tror det er mer jobbfrihet

som akademiker. Og det jeg jobber med er mitt eget produkt på en annen måte enn i staten eller i et stort firma. Navnet mitt står så tydelig

på det jeg har skapt.

– Føler du et størst press fra deg selv, familien eller samfunnet?

– Dette valget tok jeg og familien min sammen, faktisk. De hadde likt om jeg jobbet i staten, men jeg hadde kjedet meg med det, tror jeg. Uansett sier jeg til dem at om jeg ønsker det senere, så funker det fortsatt med en doktorgrad i samfunnsøkonomi.

Tang ping

Alle studenter er naturligvis ikke like heldige som Claire og Chen. I møte med det kompetitive arbeidsmarkedet har dette skapt en motreaksjon. *Tang ping*, oversatt

til norsk som «å ligge ned», beskriver studenter som har reagert ved å ikke lenger jobbe hardt i det hele tatt. Mange dropper ut av høyere utdanning, ligger i senga hele dagen, *scroller* på sosiale medier og lever på pengestøtte fra familien som betaler for billige nudler fra hjørnesjappa.

Claire forteller om venninnen sin hjemmefra, som er en Tang ping-student.

– Hun bor hjemme og forteller familien sin at hun leser til opp-taksprøven til master, men egentlig gjør hun ikke det. Hun vet jo at mastergrader fra lavere rangerte universiteter blir mer og mer ubrukelige uansett.

– Om hun forteller foreldrene sine om dette, kan hun bli gjort til skamme for det. Så det er ikke aktuelt det heller.

Chen er heller ikke overrasket over Tang ping-bevegelsen.

– Jeg forstår det godt. Mange opplever at sitt harde arbeid ikke lenger lønner seg. Da gir det mening, spør du meg.

– Tror du ditt arbeid vil lønne seg?

– Jeg må velge å tro på det. Alle på toppen har trodd på det.

– For mange akademikere, for få intellektuelle

Professor-bautaen Bernt Hagtvet har fylt 80 år, men er ikke på langt nær ferdig med å kritisere norsk akademia. Nå etterlyser han en evaluering av Kvalitetsreformen.

I FRITT FALL: Bernt Hagtvet (80) gir oss sine perspektiver på ukulturen ved norske universiteter.

Akademisk kultur

Tekst Kristine Heier
Foto Øyvind Aukrust (arkiv)

I 2024 ble det hett i debatten om norsk akademia, etter at professor emeritus i statsvitenskap Bernt Hagtvet fyrte av salver mot de mange nye norske universitetene.

Studentene oppfatter seg som «kunder», ikke folk som skal lære

Bernt Hagtvet (80), professor emeritus i statsvitenskap

Han kalte Universitetet i Innlandet for en «potemkinkulisse», et «pseudouniversitet» – til og med «zombieuniversitet».

Universitas gjenbesøker debatten og spør den nå 80 år gamle bastionen hva han mener har gått galt i norsk akademia. Hvor ligger skylden?

En invasjon av kommersialisme

– Universitetskulturen er preget i stor grad av ulyst og dominert av egen karrierepleie, en naturlig følge av et system der bare én ting teller: en kvantitativ mengde publikasjoner i obskure tidsskrifter, sier Hagtvet og utdypes:

– At det er så få av lærerne som anser seg som offentlige intellektuelle, er en logisk følge av

et slikt insentivsystem. Det er for mange akademikere i dette land, for få intellektuelle.

– Så hva er hovedproblemet? *Ambisjonsnivået, undervisningsmodellen, digitale hjelpemidler?*

– Det er invasjonen av kommersialisme og effektivitetskriterier ukritisk overført fra næringslivet til universitetene, sier Hagtvet.

Professoren beskylder langt på vei dagens finansieringsmodell for universitetene for å være årsaken til de tilsynelatende tilfeldige navnene på de mange nye gradene:

– Finansieringsmodellen har ført til en kamp om studentene og opprettelse av mastergrader av det underligste slaget, som «Endringsledelse». Disse tror universitetene er «markedsstyrte» og vil bringe penger i kassen. Reklame-

offensiver og kamp om studenter er resultatet, sier Hagtvet.

– At universitetsinstitutter kan gå med underskudd er en absurditet. Denne modellen har skapt et hamsterhjul av rapporteringskrav, byråkrati og kontrolltiltak fra administrasjonens side. Studentene oppfatter seg som «kunder», ikke folk som skal lære.

Orwelliansk nytale

Hagtvet sporer profittjaget og de gale insentivstrukturene tilbake til Kvalitetsreformen av høyere utdanning, innført i 2003:

– Nå skulle alle «gjennom», uansett pris. Instituttene tapte

økonomisk om de strøk folk. Beskjeden var klar: få alle over.

Reformen skulle gjøre studieåret mer intensivt. Hver student

Kvalitetsreformen er en ren orwelliansk nytale

Bernt Hagtvet (80), professor emeritus i statsvitenskap

skulle få en egen utdanningsplan og tettere oppfølging. Dette høres jo veldig bra ut for det utrente øre, men resultatet ble mer detaljstyring, mener Hagtvet.

– Der tilliten svinner, kommer kontrolltiltakene alltid rennende inn, i en stadig oppadstigende ond sirkel. Professorene beskytter seg,

sier han.

Han mener alt dette er en naturlig følge av Kvalitetsreformen, som ifølge ham aldri dreide seg om kvalitet, men om gjennomstrømming:

– Ren orwelliansk nytale!

Hagtvet har en klar beskjed til den politiske ledelsen i Kunnskapsdepartementet:

– Statsråd Aasland må sette ned en kommisjon som må evaluere effektene av Kvalitetsreformen etter 20 år.

oppfølging av professorene, sier Hagtvet.

– Universitetene skal lære folk å tenke. Tenne intellektuell gnist og erkjennelsesglede. Hva har vi fått? Universitas' lesere kan jo tenke selv, anfører Hagtvet.

Heldigvis vil ikke professoren skjære hele studentmassen over én kam, og trekker fram Universitetet i Oslo:

– Det finnes naturligvis unntak fra denne strenge dom på et universitet med 30.000 studenter. Ja, det gjør det! Men se deg rundt: ser du mye erkjennelseslyst og egendriv omkring deg?

Lenge leve ex.phil.

Hagtvet kommer med en rekke eksempler han mener tyder på kvalitetsfall, og peker særlig på nedskjæringen av ex.phil.

– Ex.phil. var en introduksjon til vitenskapelig kultur og tenkemåte, og de evige spørsmål i tenkningens historie. Et pedagogisk pionertiltak, sier professoren om faget.

– Hvor var filosofene da den ble kuttet ned? Førte de øksa? Ex.phil.s skjebne sier alt om såkalt «kvalitet» i norsk høyere utdanning. Hvem som stod bak denne nivelleringen bør undersøkes.

– En grå masse av middelmådighet

Da debatten raste i 2024, rettet Hagtvet kritikken sin spesielt mot Høyskolen i Innlandet, som da ble omgjort til landets ellefte universitet. Hagtvet har ikke endret mening om hvilken katastrofe svekkelsen av skillet mellom høyskole og universitet er:

– Vi har fått en rekke svake universiteter når vi i stedet kunne ha bygd opp de fire originale universitetene til et noenlunde akseptabelt internasjonalt nivå. Nå sitter vi igjen med en grå masse av middelmådighet, sier han.

Kjære studenter

Avslutningsvis kryper det frem en omsorg for studentenes muligheter og økonomi:

– Studentene arbeider for lite med fag og bør få midler til å være heltidsstudenter i en fruktbar og ikke-fornybar fase i livet.

– Har du noe du vil si til studenter som ser for seg en fremtid i akademien?

– Les bredt, vær nysgjerrig, still krav til professorene, og søk til de beste lærestedene ute. Livet er kort, vær kresen i det du gjør.

– Jeg sier stopp her. Jeg har elsket universitetet. Jeg har brukt et helt liv på dem ute og hjemme, men det ble mye forsmådd kjærlighet på slutten.

Et demokratisk masseuniversitet

I perioden etter Kvalitetsreformen ble innført, har mengden studenter i Norge økt fra 200.000 til 300.000. Men i motsetning til hva undertegnede forventet, mener professoren det er en god ting at universitetene er blitt masseuniversiteter.

At universitetsinstitutter kan gå med underskudd, er en absurditet

Bernt Hagtvet (80), professor emeritus i statsvitenskap

– Det er fint, men man har ikke forstått at denne nye studentmassen krever store endringer i undervisningsopplegg: mer seminarundervisning, skarpere krav med

universitas@universitas.no

– Noe måtte gjøres!

FOTO: JONAS SANDBOE

Hagtvet får motstand fra to kvinner på toppen av utdanningspolitikken: Tidligere og nåværende forsknings- og høyere utdanningsminister Kristin Clemet (H) og Sigrun Aasland (Ap).

Akademisk kultur

Tekst Kristine Heier

Kristin Clemet, daglig leder i den liberale tankesmi- en Civita, var utdannings- og forskningsminister for Høyre i perioden 2001-2005. Hun var sentral i innføringen av Kvalitetsreformen.

Universitas slår på tråden for å høre hva hun tenker om Hagtvets kritikk:

– Du kan starte med å gratulere ham med dagen! Men Hagtvet har terpet på dette i 25 år, og jeg har diskutert det med ham like lenge, sier Clemet.

Hun mener reformen imøtegikk et viktig problem:

– Før reformen falt studentene av i første sving. Noe måtte gjøres!

Clemet trekker frem den enorme veksten i antall studenter som en viktig forklaringsvariabel for hvorfor akademien har endret seg:

– Høyere utdanning har gått fra å være for eliten til å være for massen, en enorm endring som har ført til en veldig heterogen studentmasse, mener hun.

Omvendt omfordeling

Clemet mener kritikken av finansieringsmodellen bommer. Utdanningssektoren er svært kostbar og ikke utsatt for markedskrefter, mener hun.

– Universitetene er ikke en finansiell sektor. Vi har ingen skolepenger i Norge, og sektoren er en enorm satsing fra staten, med mange milliarder over budsjettene.

Clemet mener derfor at institusjonene må reformeres over tid, for å finne den passende modellen.

– Finansieringssystemet har blitt justert siden reformen, og det er veldig bra! Det er neppe et finansieringssystem i offentlig sektor som er bærekraftig uten reformer over tid, sier hun.

Hun mener Hagtvets kritikk dessuten er overdrevet:

– Høyere utdanningsinstitusjoner er heldige. Det er bare en liten andel som er resultatbasert, hovedandelen er basisfinansiert, altså bevilgning man får uavhengig av krav.

Clemet vedgår likevel at reformen ikke var perfekt:

– Det finnes utfordringer! Den heterogene massen gjør at vi må kunne snakke om for eksempel differensiering, sier hun.

Til sist påpeker hun at kontrollmaniet Hagtvet snakker om er blitt forbedret etter Støre startet en tillitsreform for offentlig sektor i 2021, som skulle gi mer faglig frihet og mindre rapporteringskrav.

Ny evaluering?

Nåværende forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) takker Hagtvet for sine innspill, men mener det allerede har vært mange runder med evalueringer og politisk oppfølging etter Kvalitetsreformen:

«Selve reformen ble evaluert i 2007, det kom en stortingsmelding om studiekvalitet i 2017 og finansieringssystemet ble utredet i 2021-2022. Arbeiderparti-regjeringen har fulgt opp utredningen med flere viktige endringer og forenklinger» forteller hun.

Hun innrømmer samtidig at «det betyr ikke at vi er i mål». Ministeren svarer imidlertid ikke på om hun ønsker å gjennomføre den nye evalueringen som Hagtvet etterspør.

Hun skriver at «samfunnet endrer seg, og høyere

– Hagtvet har terpet på dette i 25 år

Kristin Clemet, daglig leder i Civita

FOTO: GE-WISENBERG/KOLONIHAVEN.NO

utdanning må se fremover. Derfor kommer regjeringen med et eget kompetansebudsjett til høsten, for å sikre gode prioriteringer og høy kvalitet i tråd med samfunnsbehovene også i årene som kommer».

universitas@universitas.no

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.comEdvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Nei til avmektighet

Fredag morgen i forrige uke ble det klart at regjeringen ønsker å øke aldersgrensa på sosiale medier fra 13 år til det året barnet fyller 16. Det er uten tvil et fornuftig forslag, gitt alt vi i dag vet takket være forskning som viser alle de negative konsekvensene ved sosiale medier.

Likevel mener Simen Velle i Fremskrittpartiet at dette er et elendig forslag. Han uttalte til NRK at han har «ingen tro på at en ny lov vil bli håndhevet», og sa videre at «foreldre må få lov til å være foreldre til barna sine». Han mener samfunnet må stole på at foreldre gjør fornuftige valg for barna sine.

Sorry, men det er bare idiotisk, gitt alle forskningsbaserte funn som peker mot dårligere psykisk helse, kortere konsentrasjonsevne og avhengighet, usikkerhet rundt eget selvbylde, FOMO og netthets, polarisering og ekkokamre, søvnproblemer, risiko for svindel og en haug (!) av andre uheldige følger.

Utfordringen vi står overfor

er ikke individets ansvar, men et større samfunnsproblem som krever strukturelle endringer. Velle virker helt blind for at lov også kan virke retningsgivende, og dessuten har vi allerede en lang tradisjon for å skjerme barn i norsk lov, blant annet fra reklame eller spill.

«Å legge seg avmektig flat for teknologigigantene samtidig som kunnskapen om sosiale mediers skyggesider hopper seg opp, er uansett et dårlig alternativ», som redaktør i Klassekampen, Mari Skurdal, skrev den 25. april. Derfor er det bra at regjeringen ønsker å innføre lover som setter oss fri fra det virtuelle fengselet vi stadig lener oss så krumbøyd over.

PS: Om regjeringen ikke innfører loven, oppfordrer jeg imidlertid alle forelesere til å gjøre som Lars Dehli ved Kristiania. Han er nådeløs og kaster ut alle som bruker skjermer under forelesningene: «Forbud er det eneste som nytter», sa foreleseren til Khrono 22. april.

Av Eddy

Dannelse eller kompetanse på bestilling?

Vi diskuterer høyere utdanning som om oppgaven er å dekke dagens mangel på arbeidskraft. I en tid preget av KI og rask omstilling er det en håpløs defensiv ambisjon.

Utdanning

Daniel Masvik, tidligere studentpolitiker

Det er noe påfallende defensivt over den pågående utdanningsdebatten. Stadig flere vil styre unge mot det samfunnet trenger, som om oppgaven til høyere utdanning først og fremst er å bemanne arbeidsmarkedet riktig.

Det høres ansvarlig ut. Men det er også en mager forestilling om hva utdanning er til for. Et rikt samfunn bør ikke bare utdanne mennesker til å fylle roller som allerede finnes. Det bør utdanne mennesker som kan løse problemer vi ennå ikke har løst, utvikle teknologi vi ennå ikke har sett, og bygge virksomhet, kunnskap og løsninger som utvider hva samfunnet er i stand til.

Når politikere og ungdomspartier snakker om studievalg som en øvelse i å dekke identifiserte behov, røper de samtidig en ganske liten tro på hva høyere utdanning kan være.

Tidspunktet gjør heller ikke denne tankegangen mer overbevisende. Kunstig intelligens gjør ikke bare arbeidslivet mer effektivt, men også mer uforutsigbart. Oppgaver som i dag fremstår stabile, kan være endret lenge før dagens studenter er ferdige. Likevel føres debatten som om staten med noen justeringer i studiestøtten kan styre unge inn i et arbeidsmarked som ligger rolig nok til å planlegges. Det er en gammeldags forestilling.

Ingen stat kan garantere at en utdanning skal munne ut i en jobb. Derfor bør heller ikke dette være ambisjonen. Utdanning er ikke en kvittering som skal løses inn i fast ansettelse. Det er et utgangspunkt. Et samfunn som vil være dynamisk, må tåle at mennesker velger feil, skifter retning, mislykkes og prø-

ver igjen. Noen vil gå inn i etablerte yrker. Andre må skape arbeidet selv, eller gå uten.

Vi snakker mye om hvordan unge skal møte arbeidslivets behov, og langt mindre om hvordan de kan oppdage nye muligheter, bygge nye virksomheter og finne løsninger ingen har bestilt på forhånd. Som om fremtiden først og fremst kommer til oss som en bestilling som skal ekspederes, og ikke som noe mennesker faktisk er med på å forme.

Selvsagt skal ikke staten være likegyldig til hva folk studerer. Den skal sørge for kvalitet, tilgjengelighet og et sikkerhetsnett som gjør det mulig å ta risiko. Men den skal ikke late som om enhver utdanning har krav på et tilpasset arbeidsmarked i enden. Hvis du utdanner deg til noe det ikke finnes arbeid i, kan ikke den første refleksjonen være at staten har sviktet. I et fritt samfunn må også enkelte bære brorparten av risikoen ved egne valg.

Det er en hardere tanke enn norsk politikk ofte liker. Men den er også mer voksen. Alternativet er et samfunn der staten både skal styre hva du bør studere, skjerme deg mot konsekvensene av å velge feil og kompensere stadig flere for at arbeidslivet endrer seg raskere enn politikken klarer å følge med.

Det er ikke et offensivt samfunn. Det er et samfunn som gradvis venner seg til å administrere sin egen usikkerhet. Spørsmålet er ikke bare hva samfunnet trenger fra unge. Spørsmålet er om høyere utdanning skal danne selvstendige mennesker eller levere kompetanse på bestilling. Hvis svaret er det siste, har vi allerede gjort universitetene til noe mindre enn de burde være.

debatt@universitas.no

Ukas overhørt

Snus er en sinnstilstand, det er ikke noe materielt

Adam Wibe, finance bro og finansstudent ved NTNU

Tame Impala er for lett for meg. Når jeg hører på musikk er det et rituale

Student ved idéhistorie

Sitteplasser på konsert er mad sus

Også student ved idéhistorie

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

Jeg gidder ikke betale for lønna deres lengre

Arbeidsutvalget til Studentparlamentet ved UiO bruker over 80 prosent av tilskuddet de får på sin egen lønn. Nei, takk.

Pengebruk

Peder Reitbakken, selverklært sløseriombudsstudent

Jeg har sett studenter ved studentbaren U1 slite seg gjennom 10-timers vakter 6 semestre på rad, folk som holder liv i programutvalg med foredrag og vaffelsteking, Palestina-aktivister som bor månedsvis i telt på campus og sosiale foreninger som gjør alt de kan kun for at medstudentene sine skal ha det litt bedre. De klarer seg fint uten lønn.

Arbeidsutvalget (AU) i Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) ser jeg stort sett kun på dass. Men, Gud, hvor godt det

lønner seg.

En kjapp titt på budsjettet for 2025 viser at av totalt 5.435.000 kroner fra UiO, gikk 4.621.686 kroner til lønn og reiser. Det er 85 prosent (!) av det totale budsjettet, hvorav kun reisekostnader er 215.000 kroner.

Sentralt i studentfrivillighet bør kanskje være at frivilligheten er frivillig?

Til sammenligning har jeg gått igjennom Velferdstingets tildelinger for 2026. Kun lønnskostnadene til Studentparlamentet er 72

prosent mer enn det Chateau Neuf får i tilskudd, 22 prosent mer enn Universitas, to ganger så mye som som Oslostudentenes Idrettsklubb får, ti ganger mer enn Jussbuss, og ti ganger mer enn JURK (Juridisk rådgivning for kvinner).

Ellers:

De har bevilget seg selv full månedslønn i juli, hvorav halvparten er overlappsperiode, og andre halvpart av lønnen er begrunnet med at «det er vanskelig å få sommerjobb i midten av juli».

Rentekompensasjon dersom de tjener mer enn ~400 000 kroner i året, og dermed ikke får slettet renter fra Lånkassen for (det fulltidslønnede) vervet.

Gratis lunsj for å styrke arbeidsmiljøet, to ulike poster for overtidsmat, en post for mat til «ekstra lange dager» og internarrangementer, samt en post for mat

Det begynner å friste å spise de rike

og reisekostnader i forbindelse med evalueringer og interne seminarer, gratis Athletica-medlemskap, og enda en budsjettpost for overlapp.

Til behandlingen av dette budsjettet med listene, var det tre spørsmål, og ingen innlegg til debatten. Og med det kunne AU

i Studentparlamentet spise seg mette og lykkelige i resten av sine dager (uten innhugg i lønna, selvfølgelig).

Denne uken er det Studentparlamentsvalg. Studentparlamentet har for anledning valgt slagordet «Ikke tenk. Bare stem». Jeg tenker at jeg verken ønsker å kompensere for dårlig sommerjobbplanlegging, støttetilskudd ved høy lønn eller 6 ulike budsjettposter for mat.

Det begynner å friste å spise de rike. Jeg kommer til å stemme på den første som forplikter seg til å gi mest til studentene og minst til seg selv. Foreløpig ligger det an til å bli blankt.

debatt@universitas.no

Det er gøy å mene noe, men det er enda bedre å ha rett

Det er noe eget ved å få på trykk et innlegg som virkelig svir. Litt spissformulering her, litt overdrivelse der, og plutselig har man både oppmerksomhet og reaksjoner.

Parlamentsvalg

Milad Rezvan, leder i Studentparlamentet ved UiO

Det skjønner jeg godt, Peder Reitbakken. Men når retorikken løper fortere enn saklighet, er det verdt å rydde litt opp.

Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) har aldri påstått å være en frivillig organisasjon. I motsetning til organisa-

sjonene du viser til, mottar vi ikke støtte fra Velferdstinget og semesteravgiften deres, så pust lett ut. Vi finansieres gjennom UiO fordi studentrepresentasjon er lovpålagt, en rettighet det er blitt kjempet for siden universitetets grunnleggelse tidlig på 1800-tal-

let. Universitets- og høyskoleloven krever at studenter sitter i styrer og formelle organer.

Derfor blir sammenligningen din skjev. Dette er fulltidsverv hvor jeg som helt vanlig student setter studier og livet på pause i ett år. Den «absurde» lønna du peker på ligger fortsatt godt under medianinntekten i Norge, og i skarp kontrast til de ansatte som sitter i de samme møtene med milli-

onlønn (hvor vi har like mye rett som de til å sitte der). Så ja – «spis de rike», for all del. Men å plassere studentrepresentanter i denne kategorien blir mer retorisk grep enn realitetsorientering.

Dette er de samme foraene der vi får gjennomslag for de viktige sakene, og som du selv har mulighet til å påvirke gjennom din stemmerett. En (langt fra uttømmende) oversikt over gjennomslag

vi har fått i nyere tid finnes i debattinnlegget «Studentparlamentet lever. Les lista selv!». Og disse resultatene hadde ikke vært mulig uten studentenes engasjement og deltakelse – inkludert din.

Det er helt fair å mene noe om pengebruk. Men hvis målet er å styrke studentene, hjelper det lite å karikere de som faktisk er valgt for å representere dem.

Så ja, skriv, kritiser, få på trykk – det er bra. Men det er enda bedre når kritikken treffer virkeligheten.

debatt@universitas.no

Ønsker man bare å være kritisk eller også oppfordre til engasjement?

Det er problematisk hvordan Studentparlamentet fremstilles av ansvarlig redaktør i Universitas' leder artikkel forrige uke.

Studentengasjement

Gard Møller-Johansen, UiO-student og tidligere leder av liberal liste

Enhver avis som tar sitt demokratiske ansvar på alvor, forstår at å dyrke en holdning om at ingen bryr seg om politikk er en uheldig vei å formulere seg – spesielt når man skriver om samfunn og politiske spørsmål.

I fjorårets stortingsvalg økte andelen blant aldersgruppen 20-25 år som stemte etter mange år med en negativ trend. Hvorfor?

Fordi media i større grad var flinkere til å nå ut til aldersgruppen og oppfordre dem til å bruke stemmeretten sin.

Over til vårt lokale studentdemokrati: Hva skjer når vår studentavis i liten grad velger å oppfordre studentene til å stemme, men heller velger å kun fokusere på problemene med studentdemokratiet? Jo, vi kan i hvert fall

være trygg at på de ikke bidrar til å øke valgoppslutningen.

Rektor derimot sier heldigvis tydelig hvorfor studentene bør bruke stemmeretten. Trist at dette synet ikke kommer frem fra redaksjonens side.

Lederartikkelen presenteres som en analyse, men fremstår mer som synsing. «Det viser seg også at selv studentpolitikkerne har sluttet å bry seg» blir fremmet som fakta, basert på et intervju av en studentpolitiker. Jeg var selv leder av en liste i fjor som ikke stiller til valg i år, og årsaken er nettopp vanskeligheten med å få

nok studenter til å stille til liste. Svarene man får vitner om konstante negative omtaler av studentpolitikken.

Leder av Studentparlamentet Milad Rezvan svarer godt. Til tross for lav valgoppslutning, viser Studentparlamentet seg å være et effektivt medvirkningsorgan. Arbeidsutvalget jobber strukturert og målrettet opp mot UiO-ledelsen for å få gjennomslag for en lang rekke saker.

Det mest bekymringsverdige med lederartikkelen er det nest siste avsnittet som prøver å forklare det manglende engasjementet. Å presentere «at parlamentet er en subsidiert vennegjeng som vedtar ting de vet aldri kommer

til å realiseres?» som en utbredt holdning er undergravende. Slik retorikk kan fort rettes mot både Universitas selv og andre studentforeninger, og bidrar bare til å drepe engasjement. Eksempelene lederartikkelen i Universitas trekker frem, ironisk nok, er saker den satiriske lista, Lista, stod for i fjor.

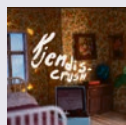
Det er på høy tid at redaksjonen forstår viktigheten av å ikke bare være kritisk, men også bidra til studentdemokratiet. Bruk heller spalteplassen for å oppfordre studentene til å engasjere seg og bruke stemmeretten sin.

debatt@universitas.no

Anmelderredaktør: **Julia Bueso**
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Snelle – «Jeg er hun»
Snelle gjør meg usikker på hva som er rett og gal bruk av hun/henne, men jeg tilgir henne, for denne låta fester seg!**Uironisk Distanse – «Kjendiscrush»**
Så muntert at det nesten er naivt, med leken tekst som får deg til å trekke på smilebåndet!

Universitas advarer

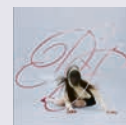
Kløver, Hkeem – «Går videre»
Tekstlinjer fullstendig strippet for lyrisk kvalitet og flyt**Ida Fiona – «dancing and fighting»**
Spennede lydbylde punkteres av en skjærende stemme

Plate:

Fyllingsdalens fyrste er fortsatt fenomenal

Norges mest sexy rapper er tilbake. Har bergensrapperen klart å gjenskape suksessen fra de legendariske albumene *Regnmannen* og *Rommet*?

Alt På En GangHvem: Store P
Hva: Album
Sjanger: Hip-hop
Plateselskap: Selvutgitt

«Kor Var Vi No Igjen?» heter åpningssangen på Store Ps nyeste album. Ja, for hvor var vi nå igjen? Ni lange år har gått siden Bergens mest elskede rapper sist ga oss et prosjekt. Nå er han endelig tilbake med sitt tredje album *Alt På En Gang*. *Regnmannen* var starten på en bergensk dominans over rappgamet i midten

FOTO: STORE P

av 2010-tallet. En stil ingen hadde hørt før som skilte seg veldig ut fra det vi tidligere hadde hørt fra Store P.

Unikum

Store Ps stil er helt unik i norsk hiphopmusikk. Den døsige, myke stemmen som spytter kreative og morsomme vers på atmosfæriske og nesten utenomjordiske beats har definert rapperens unike lydbylde i tyve år. Kanskje en grunn til at han

tidligere rapper: «Eg e den originale, alle de andre følger bare etter».

Tre år etter *Regnmannen* fulgte han opp med *Rommet* – et minst like unikt og minneverdig album. Å leve opp til den høye standarden han har satt for seg selv er derfor en veldig vanskelig oppgave. Etter omtrent tyve sekunder inn i «Kor Var Vi No Igjen?» kan fansen puste lett ut. Store P er tilbake.

Andre låt «Hver Vår» er albumets sterkeste låt. Den har en helt fantastisk *beat*, og de karakteristiske *one-linerene* til Store P får meg til å glise bredt. «Illusjoner» og «Huset Nedi Gaten» er arketyperiske Store P-sanger. Mykt, lurt og kreativt som rapperen er kjent for. Dette er sexy musikk skreddersydd for å kjøre rundt i en by om natten.

Den store hiten er imidlertid «Ikke La Meg Finne Ut». Det er helt absurd å høre en bergensk rapsang som sampler New Orleans-rapperen Juveniles store hitsang «Back

That Azz Up». Muligens tidens første *twerke*-sang, og en av de største sørstatsrapsangene noensinne, med *bars* rett fra Fyllingsdalen. Jeg har aldri hørt norsk rap sample noe så kulturelt signifikant, og kombinasjonen funker som faen. «Kansje La Vær» er den hardeste sangen på albumet. Det er et lydbylde jeg er uvant til å høre Store P over, men sørstatsraphyllesten vedvarer og fungerer utmerket.

A-laget er savnet

Så og si alle vers fra Store P treffer. Produksjonen er fantastisk og lydbylde er stort. Skal jeg peke på noen svakheter ligger de ikke hos Store P selv. Gjestartistene Angelo Rieira og Mats Dawg sliter med å rettfærdiggjøre sin plass på albumet. Angelo Rieira tilfører ikke noe særlig på «Altfor Seint», og hvor monotont verset hans er, blir en sterk kontrast til Store Ps lekne *flow*. Mats Dawg, som vanligvis er

en kjempegod lyrisk rapper, blir malplassert på «Lager Scener». Det er en *beat* og et tempo jeg ikke synes passer NMG / G-Husets egen bodøvering.

Gjestversene virker som en tapt mulighet. Hvorfor ikke heller ha med Linni for å gi overdose på smooth døsige bergensrap, eller enda bedre, Girson? Kanskje det bare hadde vært en trist påminnelse om fraværet av Vågard, etter at han så tragisk gikk bort i 2022. Det nærmeste vi kommer A-laget er den legendariske «STORE P!»-*ad-liben* til Girson som kommer på «Kansje La Vær».

42 og inspirert

Jeg synes for øvrig at «Kan du Fortsett Veien» er albumets definitivt svakeste sang. Selv om den er langt fra dårlig, er det litt dumt at den skal avslutte dette mesterverket. For det er akkurat det dette albumet er. I de ni årene mellom *Rommet* og *Alt på en Gang*, har ikke Store P vist noe tegn til aldring. . 42 år er Store P nettopp fylt, men det bærer han ingen preg av. Rapperen er sulten, kreativ og banebrytende som aldri før. Ikke la det bli ni år til neste gang.

Ingemar Stirling Gundersen
anmeldelser@universitas.no

Film:

Vakker kortfilmsamling om familierelasjoner

Det er sjelden man opplever at overfladiske og pinlige samtaler har såpass mye emosjonell slagkraft som i *Father Mother Sister Brother*.

Father Mother Sister BrotherHvem: Jim Jarmusch
Hva: Drama/kortfilmsamling
Hvor: Vega Scene

Father Mother Sister Brother består av tre kortfilmer. I den første filmen, *Father*, møter vi søskenparet Jeff og Emily, spilt av Adam Driver og Mayim Bialik. De er på besøk hos sin aldrende far, spilt av Tom Waits. Først fremstilles faren som en arbeidsløs eksentriker med dårlig råd og et rotete hus, men det viser seg at farens stusslige liv er en løgnaktig fasade.

Film nummer to, *Mother*, er satt i Dublin og skildrer et pinlig teselskap mellom en mor og hennes to døtre. De klarer ikke kommunisere med hverandre da alle tre later til å skjule noe samtidig som de forsøker å få hverandres anerkjennelse.

Den siste filmen, *Brother Sister*, handler om et amerikansk tvillingpar i Paris som besøker den tomme leiligheten til deres avdøde foreldre. Denne filmen skiller seg ut fra de to første, da dette søskenparet uttrykker varme overfor hverandre. Derfor er det nok ikke tilfeldig at dette er den siste. Men, uten kommunikasjonsvanskene til de to første filmene, er ikke denne historien like morsom eller emosjonelt gripende som *Father* og *Mother*.

Spennende tomprat

I denne filmen får du ikke servert melodramatiske familietragedier. Det er verken mørke hemmeligheter som kommer til overflaten eller

shakespearsk svik. Dramaet ligger heller i de hverdagslige samtaler og pinlige stillhetene. På overflaten kan de se udramatiske ut, men i alle disse platte pinlighetene ligger det noe usagt – noe det ikke finnes ord for, og som karakterene dermed ikke klarer å uttrykke til hverandre. Slik skaper Jarmusch et rom han lar stå åpent og uforklart, så seeren kan delta i filmen med sine egne erfaringer og minner. Det er her filmens største styrke ligger.

Ujevne skuespillerprestasjoner

Filmens ensemble bærer med seg flere kjente navn: Cate Blanchett, Adam Driver, Vicky Krieps og musikkikonet Tom Waits. Prestasjonene er stort sett gode gjennom hele filmen, men litt ujevne:

Blanchett finner dessverre ikke seg selv i rollen som Timothea, en vellykket middelaldrende dame, som tross sin ellers modne fremtoning, hele tiden kaller sin mor «mummy». Kontrasten i dette blir stivt og frem-

tvunget, og det blir overraskende lite troverdig til Blanchett å være.

Vicky Krieps briljerer derimot i rollen som Lillith. Lillith sin opprørske atferd mot sin fjonge og stive mor kommer troverdig frem i både det fysiske spillet og i replikkene. Enten hun spiser krem med fingrene, lener bena på armlene eller *story-topper* sin søster, finner Krieps et modent alvor i alt det barnslige. I hennes pubertale uttrykk, bærer hun sorgen og historien til en voksen.

En poetisk film

Filmene lykkes med å skape en verden med nok åpent rom for seeren til å delta. Det mest fremtredende virkemiddelet er bruken av gjentakende motiver. Gjentakelser som vannglass, vitser som ikke slår an, barndomshjem og bilkjøring. Disse motivene blir ikke overforklart eller insisterende, men innlemmes i filmen som en helt naturlig del av den, og skaper en meditativ effekt.

Så er det noen av stilgrepene som virker tilgjort, og med det blir litt stive, men når alt kommer til stykke, viser Jarmusch godt skjønns fra regissørstolen.

Han lykkes med å skape sitt eget rare filmunivers, fullt av tørrvittigheter og melankoli, og med svært egenartede og typete karakterer. Samtidig er karakterene og familieproblemene universelle. *Father Mother Sister Brother* minner oss på at vi ikke velger vår egen familie, på godt og vondt.

Erik Wensaas
anmeldelser@universitas.no

FOTO: IMDB

Ukas advarsel

Fæl oppvarming

Hvem: Konsertgjære Hva: Fæle oppvarmingsartister
Hvorfor: Oppvarmingen setter tonen for hele konserten

Forrige uke skulle alle *løkkabaddies* sitt kulturelle alibi opptre på Muchmuseet. Før vår kjære danske musiker ML Buch kom på scenen, skulle et oppvarmingsband sette i gang publikum. Oppvarmingsartister er et interessant fenomen i seg selv. Oppgaven deres er unektelig å nettopp «varme opp» for den man egentlig er der for å se. Men det som alt for ofte skjer er at du står og vugger til en artist som tar seg friheten til å

spille en drøy time før den virkelige artisten kommer på. Du kjenner det i beina allerede etter 20 minutter. Det verker i leggene og det føles som en evighet. Stemningen i rommet punkteres og det finnes ikke lenger engasjement. Advarselen er, sjekk hvem som skal varme opp. Kanskje er det like greit å komme sent.

Lina Gulbrandsen, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Kom deg opp!

Hvem: Ølørste pensumlesere Hva: Snu døgnet Hvorfor: Det er altfor fint ute

Ser man bort fra hva det trolig sier om klimakrisa, er det jævlige deilig med 21 grader i april. Mindre deilig er det at sola kun oppleves gjennom vinduet fra lesesalen når eksamen kryper stadig nærmere. Man vil bestå, men når sola dukker frem, vil man også komme seg så langt unna campus som mulig. What to do? Snu døgnet. Sitt på sal klokken 06.30, så du kan nyte utepilsen kl. 15.00 med god samvittighet. Ikke la deg

styres av solnedgangens premisser. Du kan våkne når du vil! Dette funker svært godt i teorien. Om noen har prøvd det i praksis og vil rapportere tilbake, ta kontakt med tips@universitas.no.

Albert Randsborg, journalist i Universitas

Teater:

Udefinerte heltedrakter

På Kunsthøgskolen i Oslos avgangsvisning for bachelor- og masterstudenter i kles- og kostymedesign ble skillene mellom kropp, teknologi og natur utfordret med stort hell.

Udefinerte heltedrakter

Hvem: Master og bachelor i klesdesign og kostyme
Hva: Avgangsvisning
Hvor: Kunsthøgskolen i Oslo
Når: Torsdag 23. april

Torsdag ettermiddag strimlet publikum til Kunsthøgskolen i Oslos avgangsvisning for bachelor- og masterstudenter i kles- og kostymedesign. På visningen ble skillene mellom kropp, teknologi og natur utfordret gjennom en utforskning av kroppslige landskap.

Selve utgangspunktet – en bred studieretning hvor klær og kostyme utforskes på ulike vis, samt en blanding av bachelor- og masterstudenter, baner vei for en avgangsvisning hvor variasjonen er stor. Kostymene suger publikum inn i scenografiske virkeligheter. Klærne brukes som en kritisk kulturell praksis som byr på både det morbide og elegante. Til sammen er det kreasjoner til 18 avgangstudenter som vises etter tur på catwalken denne kvelden, med livemusikk og fløyte-spill i bakgrunnen.

Porøse kropp

Silhuettene til Svetlana Lindberg virker forvirret over hvor hender, øyne og hoder skal stå i forhold til omgivelsene. Hullrommene og volumene i prosjektet hennes *Involution* fører tankene til en kropp som er lei åpenbare kontaktpunkter, søker nye sensoriske opplevelser og i siste instans en ny organisk form. Dette gir meg lyst til å følge de tykke, runde formasjonenes videre utvikling. I all sin blodige herlighet er det derimot slutten nær for modellene til Nora Haugen Ellingsen i *Kjøttvandra-*

rar. Smittet av et virus hvor innsiden liksom tyter ut. Dette blir en tung og uoversiktlig last for porøse kropp.

krigsmateriell og klassiske snitt. Designeren påpeker selv hvordan inspirasjonen er hentet fra data-spillverden med tittelen *NOMALAN*. En verden jeg ikke kjenner til, men blir svett av å tenke på. Antrekkene skal i realiteten ikke ut i reelle faresoner, men fare av gårde til neste LAN. De vage mi-

vår tid, kommer modellene på løpende bånd med det som i bunn og grunn ser ut som slitne *workaholics* på vei til neste flyplass.

Tøylig treverk

Særlig iøynefallende er studentene som får en *hang up* som på et mønster eller en teknikk som konstateres i designet. Som for eksempel Pål Mikael Sterk-Hansen sin knappe-mani i en kjole hvor orden og tung integritet spriker ut av roteskuffen. Modellen biter nok hvis jeg prøver å ta på henne. Eller Suna Sonko sine stilige silketrykk på tekstiler hvor brettene går inn i det uendelige. Noen av arbeidene er heller ikke skapt for *catwalk*-formatet, og særlig ikke Khios tettpakkede korridor hvor visningen finner sted.

Det er fint å se hvordan det kunstnerdrevne galleriet Podium ved Hausmania lot prosjektene utfolde seg ytterligere gjennom samtlige performanser denne helgen. Spesielt i prosjektet til Vilja Øyen Brandtsegg *Undring over endring* hvor treverket fungerer som ulike tøylige utstrekninger av kroppen. For eksempel treklosser som blir et slags armbånd der de rytmisk faller ned fra håndleddene og utvider kroppen til en lekepluss. Dette er gøy, og jeg går oppglødd ut av årets avgangsvisning med lyst på mer.

Elisa Turcato Bakken
anmeldelser@universitas.no

FOTO: EMIL VESTRE/KHIO

Steampunkete

Med det som ved første øyekast virker som en fetisj for det revolusjonære, viser Lars Henrichsen frem antrekk som gir assosiasjoner til *steampunk* à la 2026. Det er ment som et kompliment. Datamaskiner som ryggsekk, retro

litære konnotasjonene følger med videre i prosjektet *Nighthawks* av Lucas P. Vallejo. Utforskningen av den typiske mandedressen og maskuline heltekostymer fanger oppmerksomheten. Som en slags sliten Robin Hood, usikker på hva en mannlig helt skal foreta seg i

Kulturkalender uke 18, 19 & 20

1/5 Rød på Blå

Hvert år arrangerer Venstrealliansen Rød på Blå for å markere arbeidernes internasjonale kampdag, med appeller og konserter som samler den unge venstresida i politikken. I år er bandet Higen på programmet, fem studieveenner fra Blindern som spiller alternativ rock og har bakgrunn fra Oslos sosialistiske studiemiljø. I tillegg vil organisasjoner som Studentparlamentet, Palestinakomiteen, SAIH og NTL Ung dele inspirerende ord med alle oppmøtte. Om du lurer på hvor du skal tilbringe en kjærkommen fridag, er Rød på Blå svaret!

Hvor: Blå
Når: Fredag 1. mai kl 12-03

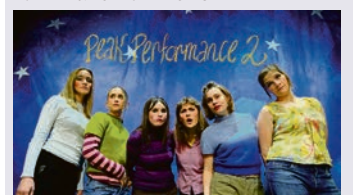
9/5 Funk For Forest

Neste helg spiller åttepersonsorkesteret og klubbefenomenet Funk For Forest konsert på Parkteateret! De har over lang tid skapt en herlig dansbar stemning på en rekke klubber og dansegulv, og nå er det duket for konsert på en av byens beste scener! Funk For Forest vil gi publikum en salig blanding av jungelfunk, disco og afrobeat, levert av blåser, gitarer, bass og perkusjon. Selv de stiveste hoftene i landet vil løse på denne konserten!

Hvor: Parkteateret
Når: 9. mai kl 20

14-15 Peak Performance 2 – Ekstraforestillinger

Peak Performance 2 er humorkollektivt Peak Performance sitt andre sceneshow. Selv beskriver de forestillingen som et sketsjeshow, uten at det betyr at dette lever opp til dine forventninger til hva en sketsj skal være! Da Universitas anmeldte premieren av Peak Performance 2 tidligere i år, skrev våre anmeldere: «Det er ikke ett kjedelig øyeblikk, overgangene er sømløse og vi vet aldri hva som venter bak neste sketsj.» Med andre ord er ekstraforestillingene anbefalt å få med seg!

Hvor: Centralteateret
Når: 14. & 15. mai kl 16-18

All eyes on Majah

I denne ukas avis kan man lese om steile fronter mellom byens Schultzbeboere og SiO. Ad Notam tok kontakt med SiOs kommunikasjonsavdeling for å høre mer om de konkrete fremtidsplanene for eiendommen. Vi møter rådgiver Sheck Point utenfor den gule bygården og får tildelt hver vår grønne lapp.

– Det er viktig at dere ikke mister klassifiseringen under oppholdet i bydelen, opplyser Point.

På vei gjennom metall-detektoren undrer redaksjonens utsendte seg over den voksende køen av husitter på andre siden av gjerdet. Vi føres ned i husets underetasje. Mellom papirbunker og esker markert **HEMMELIG** drar hun frem en rød ringperm. Laminert på forsiden

glitrer *Côte de Schultz*.

– Planen er å transformere huset?

– Vi er åpne for kreative løsninger, så fremt vi viderefører arven etter Baloo.

– Mener du Balfou-Husittrepresentant Alna Akba ramler ned trappene og lander i en stabel plantegninger over et evighetsbasseng på Sogn.

– *Enschultzigung*, bryter Akba ut.

SiO Sikkerhet (SiOS) kommer til unnsetning og bærer den utmagrede husitten ut. Vi blir bedt om å følge etter.

– Som demokratisk prinsipp har husittene rett til å være her, sier Point og rydder Akba vekk fra utgangen.

Vanlig hilsen

Ukas studentvin

LUKSURIØS PAUSE: Syttende mai er like rundt hjørnet, og i den anledning klarer vi ikke annet enn å ønske oss noen deilige bobler i glasset. Vi sparer ikke på kruttet og begynner med å poppe en flaske champagne. Disse boblene lukter av vår, som blomster og syrlige frukter. Dette er en fyldig og frisk champagne, med en nokså fet finish. Med smak av brusende eplejuice, og en perfekt balansert sødme og syrlighet – smaker det som et frampek mot sommeren, og det kribler i magen. Det er alltid stas med god champagne, men dersom du synes det er i det dyreste laget så sikt heller mot å kjøpe deg en god *crémant*. Men det er jo lov å tillate seg å være både sosialist og champagne-sosialist en gang i blant. Så spleis med noen venner, sett dere ut i solen og unn dere en luksuriøs pause i eksamenslesingen.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Champagne Gaston Burtin Le Bullet

Pris: 459,90 kronere

Land: Frankrike, Champagne

Alkohol: 12,5 prosent

Gyri Høiset, vinanmelder i Universitas

Klagebrevet

Ække synd på oss streikere!

Klagebrevet

av René O'Tellrom

I ukas avis kan man lese om streiken blant hotell- og restaurantansatte. En av våre lesere reagerte på hvordan vi dekket streiken, og sendte en klage, som redaksjonen, etter en nærmere vurdering, har vurdert det nødvendig å dele med våre lesere. Med dette håper Universitas at alle streikende føler seg sett.

Klikk-kåte Universitas. Ser dere heller satan gå løs på Norge enn å skrive sannhet? Dere skriver dust om streiken vår.

Jeg er renholder på hotell, og jobber derfor med å gå fra ett rom til det neste og flytte drit. Men den dystre arbeidsdagen min ga dere blankt faen i å skrive om. I stedet var sykepenga mer viktig. Så la meg være tydelig:

Streikeviljen min er ikke høy fordi jeg vil at hotellet skal forskuttere sykepengene fra NAV. Den er høy fordi jobben min til vanlig er å rense sluk og tørke oppkast.

Så kommer dere journalister og fremstiller det som at jeg vil tilbake på jobb. Glem det! Jeg var selv med på å arrangere streiken, og kan med nesten nøyaktighet gjengi hvordan beslutningen ble tatt.

Arbeidsgiversida skal vel ha tid til å bruke tanntråd på morran, så å møtes før 9 rakk dem ikke. Sein start

for hotellansatte, men vi koste oss på forhandlingene, med all slags påsmurt og kaffe inkludert. Og det ække bare-bare, skjønner du: For forsyner jeg meg på jobb, trekkes jeg i lønn.

Dessverre var baguettene til slutt vekk, og vi så oss nødt til å levere plassoppsigelse for 1000 mann. Da fikk vi flere dager med statsfinansierte forsyninger hos Riksmekleren! Vikke tilbake på jobben, da!

Vi satt som vanlig på overtid og åt, da min medforhandler sendte meg værmeldinga for kommende uke: Steikende sol og 20 forbanna varmegrader? Tilfeldigvis når vår plassoppsigelse trer i kraft?! Glem fredsplikt og tariffavtale: Nå blir det arbeidskamp! HER SKAL DET STREIKES!

I stedet for å vaske leppestift av speilene og skifte sædmarinert sengetøy, har jeg brukt de siste ukene på å pilse i solveggen utenfor hotellet med gutta. For første gang har jeg lyst til å være der. Og tenk hvor godt vi

fnysar av våre uorganiserte kollegaer på vei inn! Ikke bare fordi de jobber når vi har fri, men fordi vi komisk nok får mer fra forbundet i streikebidrag enn dem får for arbeidet.

Så kom dere, da. Et oppslag i den useriøse dassrullen av en avis dere har, der dere snakker med dem som vil ha slutt på morroa! Jeg skal være ærlig på at jeg gir ganske mange faen i hva arbeidsgiversida tilbyr. Så lenge det er sol, stemning, og halv pris på is, kan de bare glemme arbeidsfred.

Og den karamellen kan dere gjerne trykke!

Med vennlig hilsen, René O'Tellrom.

Så lenge det er sol, stemning, og halv pris på is, kan de bare glemme arbeidsfred

KVISS-CORBIN

- Noe utenom det vanlige ble observert i Drammenselva her om dagen, men hva?
- Lars Marius Heggberget ble nylig Norges første i sin posisjon, men hva?
- Deler av Østlandet ble på søndag morgen rammet av et jordskjelv som er beregnet til et sted mellom 3 og 4 i styrke, men på hvilken skala?
- Hva heter skuespilleren kjent fra filmer som *Die Hard*, *Robin Hood*, *Love Actually* og *Harry Potter*-serien?
- Richard Dean Anderson er blant annet kjent for fra *Stargate*-universet, men likevel er han uløselig assosiert med en karakter han spilte mellom 1985 og 1992. Hvilken karakter er det snakk om?
- Hva heter fotballklubben som tittelkarakteren trener i TV-serien *Ted Lasso*?
- Hvilket verk av Mary Shelley regnes som en av de første science fiction-romanene?
- Hvem skrev *The Catcher in the Rye*?
- Hvilken gresk filosof var elev av Platon og lærer til Alexander den store?
- Hvilken filosofi legger vekt på eksistensen av fri vilje og personlig ansvar, kjent fra Kierkegaard og Sartre?
- Hvilken type energi frigjøres når et atomkjernefysisk stoff spaltes?
- Hvilket grunnstoff er mest vanlig i jordens atmosfære?
- Hvilken storby i Indonesia sliter med både synkende grunn og oversvømmelser?
- Hvor mange bærekraftsmål ble utformet av FN i 2015?
- Hvilket band ga ut albumet *The Dark Side of the Moon*?
- Hvem komponerte Måneskinnsosonaten?
- Hvilket årstall er det snakk om? Russland invaderer Krimhalvøya, Jens Stoltenberg tar over som NATOs generalsekretær, Jonas Gahr Støre blir Arbeiderpartileders, det er 100-årsjubileum for åpningnen av Panama-kanalen, Transformers: Age of Extinction kinolistene, Leonore av Sverige blir født og Ariel Sharon dør.
- En matchtrøye fra NHL-finalen i 1988 ble nylig solgt på auksjon for 26 millioner kroner. Hvem tilhørte den?
- Semifinalene i FA-cupen ble spilt i helgen som var. Hvilke to lag endte opp i finalen?
- I tennisverdenen: Hvilken Grand Slam-konkurranse er den eneste som spilles på gress?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. **Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. En hvithval 2. Norges første blinde høyestrettsdommer 3. Richters skala 4. Alan Rickman 5. MacGyver 6. Richmond 7. Frankenstein 8. J.D. Salinger 9. Aristoteles 10. Eksistensialisme 11. Kjerneenergi 12. Nitrogen 13. Jakarta 14. 17. 15. Pink Floyd 16. Ludwig van Beethoven 17. 2014 18. Wayne Gretzky 19. Manchester City og Chelsea 20. Wilmibledon.

Rebus

av :)

HINT: Kristoffer Joner. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Skipperakt på akademisk boikott» Det klarte Jeri & Benj, Patologenes favoritt, Kari R.K, Toby U. Boren.